

עיריית נשר
ישיבת מליאת מועצת העיר מן המניין
מס' 1/2017 - 841
התקיימה בתאריך 4.1.2017, ו' בטבת, התשע"ז

נוכחים:

מר אברהם בינמו- ראש העיר, עיריית נשר

מר יחיאל אדרי, ממלא מקום וסגן ראש העיר

מר משיח עמר, סגן ראש העיר

גב' נעמי כספי, סגנית ראש העיר

מר גאורגי גרשקוביץ, חבר מועצה

מר בוריס אייזנברג, חבר מועצה

מר ישי איבגי, חבר מועצה

גב' אדווה קאופמן, חברת מועצה

מר רועי לוי, חבר מועצה

מר זאב שפיגלר, חבר מועצה

מר איגור גורוביץ, חבר מועצה

מר דן תיכון, חבר מועצה

מוזמנים:

רו"ח מיכה ז'נו – גזבר העירייה

עו"ד אלכסנדר טנדלר – יועמ"ש העירייה

מר גלעד הישג – מבקר העירייה

גב' מיכל ליבנה – מנכ"ל העירייה

סדר יום:

1. הנושאים המפורטים בבקשות לשיבות שלא מן המניין
2. שאילתא: מעבר חצייה ברחוב מעלה הגיבורים – דן ת יכון
3. הצעות לסדר
4. מינוי נציג עיריית נשר לוועדה המכינה לבחירת רב העיר
5. מינוי יו"ר ועדת ביקורת

פרוטוקול

מר אברהם בינמו: בשולחן ישיבות המועצה יושבים חברי מועצה ובכירים. תושבים לא יכולים לשבת בשולחן ישיבות המועצה. יש להם מקום מאחורה. יש להם ספסלים. לכן אני מבקש באופן מכובד.

מר דן תיכון: אתה יצרת עכשיו תקדים שהישיבה נפתחת בחסות המשטרה אדוני. (מדברים יחד)

מר דן תיכון: תסביר לי, אתה נזקק למשטרה כדי לפתוח את הישיבה?
מר אברהם בינמו: לא, אני לא נזקק למשטרה.

מר דן תיכון: אתה פתחת את הישיבה? הודעת על פתיחת הישיבה?
מר אברהם בינמו: אדוני הנכבד, אני לא נמצא אצלך בחקירה.

מר דן תיכון: אז אני מבקש שהמשטרה תשב בחוץ.
מר אברהם בינמו: המשטרה לא תשב בחוץ.

מר דן תיכון: ואתה תפתח את הישיבה.

מר אברהם בינמו: יש כאן בחור בשם שלומי זיינו שזה לא מקומו וביקשנו ממנו להתפנות.

מר דן תיכון: אני חוזר ואומר לך, כל עוד הישיבה לא נפתחה באופן רשמי,
מר אברהם בינמו: כן.

מר דן תיכון: הוא יישב איפה שהוא רוצה.

מר אברהם בינמו: כן.

מר דן תיכון: עכשיו, אם אתה מכניס לכאן נוהל חדש שהשיבות תיפתחנה אך ורק בנוכחות המשטרה, זה דף חדש בתולדות נשר.

מר אברהם בינמו: לא,

מר דן תיכון: אולי אתה היית רגיל לזה בצעירותך, אבל לפחות 3 שנים אני לא הייתי עד למחזה הזה. אתה חדשן בהרבה דברים אז תגיד לי מעתה ואילך המשטרה תנווט את דיוני המועצה והיא שתהייה אחראית על הסדר. אמרתי לך ברגע שתפתח רשמית את הישיבה, הוא יזוז, הוא יעזוב. אם אתה לא פותח את הישיבה,

מר אברהם בינמו: את זה לא אמרת.

מר דן תיכון: הם לא יזוזו ובצדק.

מר אברהם בינמו: את זה לא אמרת, את זה לא אמרת.

מר דן תיכון: עכשיו תקשיב לי, תקשיב לי,

(מדברים יחד)

מר אברהם בינמו: לא, לא, הוא לא אמר.

(מדברים יחד)

דוברת: הכול כדי לא לדבר על מה שקורה, הכול.

מר דן תיכון: עכשיו אדוני,

מר אברהם בינמו: כן, אני מקבל את מה שאתה אומר.

מר דן תיכון: מה?

מר אברהם בינמו: אני מקבל את מה שאתה אומר.

מר דן תיכון: אתה תפתח את ה, המשטרה תצא,

מר אברהם בינמו: היא לא צריכה לצאת,

מר דן תיכון: אתה תפתח את הישיבה,

מר אברהם בינמו: היא לא מפריעה לנו.

מר דן תיכון: מה?

מר אברהם בינמו: היא לא צריכה לצאת.

נטע שוטר: הזמינו אותי אדוני, הזמינו אותי ובגלל זה אני פה.

- מר דן תיכון : אנחנו עדיין מדינת חוק.
- נטע שוטרות : אתה צודק.
- מר דן תיכון : והמשטרה לא תנהל את ישיבות העירייה. העירייה לא תפעל בחסות המשטרה.
- נטע שוטרות : מה שמך?
- מר דן תיכון : שמי דן תיכון.
- נטע שוטרות : דן, או קיי, אני נטע, בסדר? לא באתי לפה סתם, הזמינו אותי.
- מר דן תיכון : מה?
- נטע שוטרות : נטע, שמי נטע.
- מר דן תיכון : נטע.
- נטע שוטרות : בסדר? הזמינו אותי, לא באתי לפה סתם, או קיי? ולכן אני כאן,
- מר דן תיכון : גבירתי?
- נטע שוטרות : בסדר?
- מר דן תיכון : גבירתי, אני בכל זאת מזכיר לך שאת מצויה בעירייה, בבניין הזה, והחדר הזה שייך לכלל האזרחים.
- נטע שוטרות : ברור.
- מר דן תיכון : וכל עוד לא נפתחה הישיבה של העירייה, אפילו הבקשה של ראש העיר לא יכולה להישמע.
- נטע שוטרות : בסדר, זה,
- מר דן תיכון : אלא אם כן הוא רוצה לסלק את כולנו מכאן ויכול להיות שהוא רוצה.
- נטע שוטרות : זה ביניכם, אני לא יודעת.
- מר דן תיכון : מה דרגתך?
- נטע שוטרות : רס"ל.
- מר דן תיכון : איך?
- נטע שוטרות : רס"ל.
- מר דן תיכון : רב סמל גדודי?
- נטע שוטרות : רב סמל.

- מר רועי לוי : רס"ל, רב סמל.
מר דן תיכון : רב סמל.
מר אברהם בינמו : הדרגה שלו כדי שתדעי, זה יושב ראש הכנסת. זה הדרגה שלו.
נטע שוטרט : הוא היה.
מר דן תיכון : זה לא משנה.
מר אברהם בינמו : הוא היה.
נטע שוטרט : היה.
מר דן תיכון : יש מקום אחד שעדיין מעריכים אותי וזה לא בחדר הזה, זה בסדר ואני חי עם זה די טוב. אני נבחר ציבור כאן.
נטע שוטרט : אני מעריכה את כולם פה באופן שווה.
מר דן תיכון : גבירתי, גבירתי, אנחנו מבקשים שתעזבי את החדר.
נטע שוטרט : מי שהזמינה אותי,
מר דן תיכון : בשלב זה הישיבה לא נפתחה,
(מדברים יחד)
מר דן תיכון : בשלב זה אין הפרת סדר כאן,
מר אברהם בינמו : אדוני, אדוני, אני אבקש ממך לא להפריע.
מר דן תיכון : אני רוצה לומר לך שכל עוד הישיבה לא התחילה, אתה גם לא תקרא לי לסדר.
מר אברהם בינמו : אני לא קורא לך לסדר. אני מתכבד לפתוח את ישיבת, ההקלטה עובדת?
דוברת : כן, כן, כל הזמן הזה.
(מדברים יחד)
גב' נעמי כספי : ישי איבגי, אתה קורא לשוטרט במדינת ישראל יקירתי? מה זה, היא חברה שלך? מה זה צריך להיות?
מר ישי איבגי : למה, היא לא יקירה?
גב' נעמי כספי : לא.
מר ישי איבגי : מה רע בזה?
גב' נעמי כספי : לא מדברים ככה.

מר ישי איבגי : אל תגידי לי איך מדברים בכלל.

גב' נעמי כספי : אני שואלת אותך.

מר ישי איבגי : מי את שתגידי לי איך מדברים?

(מדברים יחד)

מר יחיאל אדרי : ישי, ישי די.

מר ישי איבגי : אל תטיפי לי איך לדבר.

גב' נעמי כספי : ...

מר דן תיכון : או שאתה אוכל או שאתה מדבר.

(מדברים יחד)

מר אברהם בינמו : אני מתכבד לפתוח, ישי, אני מתכבד לפתוח,

מר דן תיכון : בשעה שש עשרים וחמש אתה פותח את הישיבה.

מר אברהם בינמו : שש עשרים וחמש, השעה שש עשרים וחמש, אני מתכבד לפתוח,

גב' נעמי כספי : תתבייש לך.

מר אברהם בינמו : את ישיבת מליאת מועצת העיר מן המניין מספר 841 – 1/2017. חברי

המועצה הנוכחים : משיח עמר, שפיגלר זאב, איגור גורוביץ, דן תיכון, רועי

לוי, ישי איבגי, אדווה קאופמן, אבי בינמו, יחיאל אדרי, נעמי כספי, בוריס

אייזנברג, איגור קורוביץ, גאורגי גרשקוביץ. נוכחים גזבר העירייה רואה

חשבון מיכה ז'נו, היועץ המשפטי עורך דין אלכס טנדלר, דובר העירייה

ואורחים וקהל נכבד. כפי שביקשתי, נדמה לי שהסכמת,

מר דן תיכון : עכשיו תבקש.

מר אברהם בינמו : אני מבקש,

מר דן תיכון : הישיבה התחילה. מה שאתה מבקש,

מר אברהם בינמו : אני מבקש ממר גיינו פשוט לא לשבת ליד שולחן.

מר רועי לוי : אני מבקש ... רק הבכירים וחברי מועצה,

מר ישי איבגי : תכבד את המילה שלך.

מר רועי לוי : תכבד את עצמך שיזוז מהשולחן.

מר יחיאל אדרי : הוא עובד העירייה.

מר אברהם בינמו : הוא עובד העירייה.

מר דן תיכון : עכשיו אנחנו נבקש הפסקה.

(מדברים יחד)

מר רועי לוי : אמרת בכירים אז שיהיה בכירים.

מר דן תיכון : הפסקה של עשר דקות כדי שנברר את המצב החדש שנוצר בנשר.

מר אברהם בינמו : לא, לא צריך.

(מדברים יחד)

מר אברהם בינמו : אין הפסקה.

מר דן תיכון : לא, לא, אני רוצה לדעת.

מר רועי לוי : אם זה רק בכירים יושבים סביב השולחן, אז רק בכירים יושבים סביב השולחן.

מר אברהם בינמו : אייל, אני מבקש ממך לא לשבת שם, תודה רבה. הנושאים המפורטים לבקשות,

נטע שוטרט : ערב טוב לכולם.

מר רועי לוי : תודה לך.

סעיף 1 - הנושאים המפורטים בבקשות לישיבות שלא מן המניין

מר אברהם בינמו : הנושאים שהוגשו בבקשות,

מר דן תיכון : המשטרה הלכה?

מר אברהם בינמו : הוגשו, הוגשו על ידי חמישה חברי מועצה, רועי לוי, מבקר עיריית קריית ים, שי איבגי,

מר דן תיכון : מה זה? מה זה הדבר הזה?

מר אברהם בינמו : אדווה קאופמן,

מר דן תיכון : תסלח לי מאוד אדוני.

מר אברהם בינמו : דן תיכון,

מר דן תיכון : תסלח לי מאוד, זו חוצפה מה שאתה עושה כאן.

מר אברהם בינמו : זאב שפיגלר,

מר דן תיכון : זו חוצפה, אני מבקש ממך שתציין פה את החברים שחתמו ואל תיתן להם כינויים. איש לא שמך לתת לי כינויים. בוודאי שלא לא אחרים. כאן כל אחד הוא חבר מועצה במעמד שווה.

מר אברהם בינמו : רועי לוי חבר המועצה, ישי איבגי חבר המועצה, אדווה קאופמן חברת המועצה, דן תיכון חבר המועצה וזאב שפיגלר חבר המועצה.

מר דן תיכון : לא, הראשון.

מר ישי איבגי : רועי.

מר דן תיכון : אתה אמרת משהו מאוד חמור בעיניי.

מר אברהם בינמו : בעיניך.

מר דן תיכון : אני מבקש ממך שתמחק את זה מהפרוטוקול מייד.

מר אברהם בינמו : מייד אני לא יכול למחוק.

מר דן תיכון : אני לא אתן לך,

מר אברהם בינמו : מייד אני לא יכול למחוק.

מר דן תיכון : לא, אתה תודיע שזאת טעות סופר שלך.

מר אברהם בינמו : טעות סופר?

מר דן תיכון : כן.

מר אברהם בינמו : אתה תשמע עוד הרבה טעויות סופר היום. תחכה, למה לך?

מר דן תיכון : אני מציע, עכשיו אני .. ונראה מי ישמע יותר טעויות סופר.

מר אברהם בינמו : או קיי, אז בוא, תן לנו ל התחיל.

מר דן תיכון : אני מבקש ממך לחזור בך מייד.

מר אברהם בינמו : אני לא מעוניין לחזור.

מר דן תיכון : ממה שאמרת.

מר אברהם בינמו : אני לא מעוניין לחזור.

מר דן תיכון : אתה תסלח לי מאוד, הוא חבר מועצה בדומה לך.

מר אברהם בינמו : תיקנתי את ההערה שלי ואמרתי שהוא חבר מועצה.

מר דן תיכון : מה עשית?

מר אברהם בינמו : תיקנתי את ההערה שלי ואמרתי שהוא חבר מועצה.

מר זאב שפיגלר : אבי, אבל לא יעלה על הדעת שאתה תזכיר חבר מועצה ... , אני חושב שזה יהיה נבון לבוא ולמחוק ואת זה.

מר אברהם בינמו : בסדר, אבל אפשר למחוק את זה בהודעה. זה יימחק בהודעה, בסדר? זה יימחק בהודעה.

מר דן תיכון : מה אתה אמרת?

מר אברהם בינמו : זה יימחק בהודעה, בפרוטוקול.

מר דן תיכון : אני מציע לך לא לחזור על השטות הזאת. הוא חבר מועצה.

מר אברהם בינמו : אני מציע לך לא להציע לי בבקשה.

מר דן תיכון : מה, מה?

מר אברהם בינמו : אני מציע לך לא להציע לי.

(מדברים יחד)

מר אברהם בינמו : אנחנו עוברים לסדר היום.

מר יחיאל אדרי : דן, מה קרה היום? בוא נתחיל את הישיבה הזאת.

מר דן תיכון : כן.

מר יחיאל אדרי : בוא נתחיל את הישיבה.

מר דן תיכון : פתחת את הישיבה.

מר אברהם בינמו : אנחנו עוברים לסדר,

מר דן תיכון : לא, לא, יש כאן כוונת מכוון, אנחנו נתייחס לזה.

מר אברהם בינמו : אנחנו עוברים לסדר היום. הוגשה בקשה על ידי חמשת חברי מועצת

העיר בשלושה נושאים, כן? בשלושה נושאים. בקצרה, אחד, זה יישום

המלצות מבקר המדינה מיום 22.11. ההצעה השנייה הדחיית יו"ר החברה

הכלכלית וההצעה השלישית הזמנת ייעוץ ואספקת שירותים משפטיים. היום

הגיע מכתב מטעם חברי המועצה בו נאמר כדלקמן, המכתב מופנה אל ראש

עיריית נשר, לאור האמור במכתב סגן הממונה שבסימוכין, והנושאים שעל

סדר היום בהזמנה לישיבת מועצת העיר שלא מן המניין שבסימוכין, ...

הנושאים החשובים שפורטו בכל הבקשות שבישיבה שלא מן המניין. נבקשך

להוריד מסדר היום את הנושאים הבאים. הזמנת ייעוץ ואספקת שירותים

משפטיים על פי בקשה מיום 7.12.16. שתיים, אבי בינמו תישאר, סליחה, אבי בינמו תתפטר על פי בקשה מיום 7.12.16 ויישום המלצות מבקר המדינה. שתיים, למען הסר ספק, הנושא היחיד שנשאר על סדר היום לדיון בישיבת המועצה הקרובה ב-4.1.2017 הינו אבי בינמו תתפטר על פי בקשה מיום 29.11.2016. אז מאחר והנושא הזה הועלה על ידכם, אני מציע ש, בבקשה.

מר דן תיכון: יש לי הצעה לסדר אדוני.

מר אברהם בינמו: כן.

מר דן תיכון: מדובר כאן באחד הדו"חות הקשים ביותר.

מר אברהם בינמו: כן.

מר דן תיכון: שאני אדם ללא ניסיון שלא ראה דו"חות מבקר המדינה מאז הקמת המוסד ההוא, יכול לקבוע בוודאות שזה אחד הנושאים, תאמר לשני אנשים שלא יפריעו, מאחר והדו"ח הזה בעצם מתייחס למעשיך, אתה מכב בדו"ח הזה והוא מכוון אליך והוא חתום על ידי מבקר המדינה בעצמו אישית, אני סבור שכבעל עניין אתה צריך לומר לעצמך אני את הדיון הזה לא אנהל בהיותי בעל עניין. פניתי ליועץ המשפטי של העירייה, וביקשתי שיכריז על היותך בעל עניין וכמי שפסול לנהל את הישיבה. לכן אני מבקש, כשתגמור תודיע לי, ולבקשתי אני אוסיף בדו"ח הזה כשהוא קובע קביעה מאוד משמעותית, היו מעורבים כמה מבכירי עובדי העירייה וחברי המועצה. כל מי שיש לו יד ורגל בדו"ח הזה ושמו או תפקידו מוזכרים, ידיר את עצמו מלנהל את הישיבה הזאת. לפיכך אני מציע שאתה תפנה את מקומך, זאת אומר תוכל לשבת במקומך כראש העיר אבל את הישיבה ינהל איש האופוזיציה, מי שעתיד להיבחר כיושב ראש הוועדה לענייני ביקורת ואתה לא יכול לנהל את הישיבה ואני מציע לך שלא תשגה פעם נוספת כשתצפצף על כולם. זה לא עניין של מה בכך. זה דו"ח חריף ביותר ואתה תשמע מה כתוב בדו"ח הזה מפינו. אתה לא יכול לנהל את הישיבה ופלא בעיניי על שהיועץ המשפטי של העירייה לא טרח להשיבנו. תודה.

מר אברהם בינמו : אני רק אתייחס לשתי הערות שניתנו על ידי היועץ המשפטי לעיריית נשר.

מר יחיאל אדרי : חוות דעת.

מר אברהם בינמו : שתי חוות דעת.

מר דן תיכון : מתי, מתי הוא העיר הערות?

מר אברהם בינמו : אדוני, אל תפריע. אתה דיברת,

מר דן תיכון : לא, לא, אתה הודעת שהוא העיר הערות. אנחנו עדיין,

מר ישי איבגי : למה אתה יכול לקבל ואנחנו לא?

מר דן תיכון : למה אתה מקבל, הוא יועץ פרטי שלך, שיגיד שהוא יועץ פרטי שלך, תשלם לו אתה מכיסך. כל עוד הוא מקבל משכורת מן העירייה, הוא חייב לדווח גם לנו.

מר רועי לוי : אנחנו לא קיבלנו שום דבר. הפצת לנו משהו אדוני היועץ המשפטי? הפצת לנו חוות דעת?

מר דן תיכון : לא, הוא לא שלח. הוא חייב אמונים, הוא חייב אמונים רק לאיש אחד. אני מבין שיש לך גם לחשנים. אני חוזר ואומר, זה לא משנה אילו הבין היועץ המשפטי שגם הוא בעל עניין,

מר אברהם בינמו : כן.

מר דן תיכון : גם הוא נגוע בדו"ח הזה, גם הוא מוזכר בדו"ח הזה,

מר אברהם בינמו : כן.

מר דן תיכון : אז הוא היה אמור לך דבר פשוט, אני נגוע כמותך ולשנינו אין מעמד בדיון הזה. אבל משהוא לא עשה את זה, הוא גם לא טרח להשיב, אז אני אומר את זה לך אדוני, אל תסתבך, זה דו"ח של מבקר המדינה שנכתב על ידו ונחתם על ידו אישית. אתה לא תוכל לנהל את הדיון על הדו"ח הזה.

מר אברהם בינמו : אני מאוד מכבד את מה שאתה אומר.

מר דן תיכון : אתה לא מקבל?

מר אברהם בינמו : אני מכבד את מה שאתה אומר, אני מכבד את מבקר המדינה. אנחנו נפעל על פי ההמלצות שלו. אני מבקש להקריא את המכתב שנשלח אליכם על

ידי היועץ המשפטי עורך דין אלכס טנדלר,

מר רועי לוי: הוא לא נשלח אלינו.

מר אברהם בינמו: בקשה לשיבת מועצת העיר שלא מן המניין שהתקבלה ב-29.11.2016. במענה לפנייתך ובהתייחס לפניית חלק מחברי המועצה שהתקבלה ב-29.11.2016 הרינו מכתב להפנות את תשומת ליבך כדלקמן. תקנון החברה הכלכלית קובע בסעיף 2/ב/18 כי ראש המועצה המקומית ישמש כיו"ר הדירקטוריון בתוקף תפקידו בלבד. משמעות הוראה זו כי יו"ר הדירקטוריון של החברה הכלכלית אינו נבחר לתפקיד ולא ניתן.. כל עוד הוא משמש בתפקיד ראש העיר. הדחת נציגי העירייה ועובדי הדירקטוריון החברה הכלכלית מוסדרת בתקנה 8 לתקנות העירייה, נציגי עירייה בתאגיד עירוני תשס"ו – 2006. במכתב חברי מועצת העיר שהתקבל ב-29.11.2016 אין פירוט הנסיבות המחייבות את טענתם להדחה מכהונה. לאור האמור לעיל ולכאורה לא מתקיים לשון החוק החלות על פניית חברי המועצה שהתקבלה ב-29.11.2016 ולכן ובכפוף להוראות החוק אין בסמכות מועצת העיר לדון בפנייה הנ"ל ואין מקום לקיים את הישיבה,

מר זאב שפיגלר: זה לא שייך.

מר ישי איבגי: מה זה קשור?

מר זאב שפיגלר: הכול לא שייך.

(מדברים יחד)

מר זאב שפיגלר: אני לא יודע אם בכלל השאלה שנשאלה,

מר רועי לוי: היועץ המשפטי גם בחוות הדעת הזאת,

מר יחיאל אדרי: תנו לראש העיר לסיים.

(מדברים יחד)

מר רועי לוי: רק רגע, אני רוצה להתייחס,

מר דן תיכון: .. את הישיבה הזו.

מר רועי לוי: אני שלחתי לך גם כן מכתב גם בעניין הזה וגם ליועץ המשפטי, ששוב לא התייחס אליה, וזה לא נכון מה שהוא אומר. מועצת העיר באסיפה הכללית

שינתה את התקנון של החברה הכלכלית, כך שהדירקטוריון הוא זה שימנה את יו"ר החברה הכלכלית. מועצת העיר קיבלה את החלטה הזאת, העבירה אותה הלאה. זה היה כבר לפני שנה. כך שהחוות דעת הזאת, אני לא יודע על סמך מה אתה נסמך, היא לא רלוונטית. מעבר לזה שטוען היועץ המשפטי שלא ... האם חסר כאן פירוט בדו"ח הזה שעל בסיסו אנחנו מקיימים את הדיון למעשים שנעשו בדירקטוריון של החברה הכלכלית, הרי כל הדיון הוא על הדו"ח הזה.

מר אברהם בינמו : אדוני,

מר רועי לוי : מה חסר? מה חסר פה? אלא אם אתה מזלזל במה שכותב מבקר המדינה. זה קטונתי.

מר אברהם בינמו : אני רק רוצה להוסיף,

מר רועי לוי : לא, לא,

מר אברהם בינמו : אני אוכל להתייחס,

מר רועי לוי : זה בקשר לזה.

מר משיח עמר : ברשותך, רק שנייה.

מר רועי לוי : מועצת העיר קיבלה החלטה.

מר משיח עמר : לפני שאתם ממשיכים את הדיון בנושא הזה,

מר אברהם בינמו : כן.

מר משיח עמר : אני מבקש, אני הוזמנתי לשיבה כאשר על סדר היום הזמנת דיון אספקת

שירותים משפטיים, אבי בינמו תתפטר,

מר דן תיכון : רק רגע,

מר משיח עמר : רגע, תן לי.

מר דן תיכון : אנחנו אפשרנו לסדר הדיבור אדוני. עם כל הכבוד למר משיח עמר, שאני לא

יודע באיזה סטטוס הוא יושב כאן, עדיין,

מר משיח עמר : חבר מועצה, חבר מועצה.

מר דן תיכון : הייתי מציע לו לא לבוא לכאן עד שעניינו יוכרע ביום ראשון הקרוב, אבל

מסתבר שמישהו, אני נרשמתי לפניו ואני מבקש להגיב על מה שאתה אמרת.

- מר משיח עמר : אני רק רציתי לשאול שאלה.
- מר דן תיכון : לפני שהוא יגיד.
- מר אברהם בינמו : הוא מבקש לשאול שאלה.
- מר דן תיכון : גם אני שואל שאלה.
- מר משיח עמר : אני מבקש הבהרה,
- מר אברהם בינמו : יהיה לך הרבה זמן לדבר.
- מר משיח עמר : אני מבקש, למה הורדתם מסדר היום שלושה נושאים? זאת השאלה.
- מר ישי איבגי : אין לנו זמן.
- מר משיח עמר : הוא נתן תשובה.
- מר רועי לוי : אני יכול להגיד למה?
- מר משיח עמר : כן.
- מר רועי לוי : אני אגיד לך בכנות. אנחנו חשבנו שזה יהיה נכון לדון בכל נושא באופן ממצה. אם תשים לב גם לתאריכים, זאת אומרת עשינו את זה באופן נפרד כדי שניתן יהיה למצות כל דיון ודיון כמו שצריך, אז בא הממונה על המחוז, סגן הממונה על המחוז שאנחנו מכבדים אותו והוא אמר חברו את הכול ביחד.
- מר ישי איבגי : ויהיה לנו זמן לדבר על הכול.
- מר רועי לוי : אמרנו לו אדוני, לא צריך, נגיש זה, נסיים את הדיון ונגיש עוד הזמנה.
- מר משיח עמר : אדוני, אדוני,
- מר אברהם בינמו : ועכשיו מר דן תיכון.
- מר משיח עמר : רק רגע, לפני דן תיכון.
- מר רועי לוי : התשובה בסדר?
- מר משיח עמר : מה אתה אומר על זה?
- מר ישי איבגי : בוודאי, אני מקבל את זה. אני חתום.
- מר רועי לוי : אתה לא חושב שזה נכון?
- מר משיח עמר : אני לא מתווכח.
- מר רועי לוי : לא, אתה לא חושב שזה נכון למצות כל דיון בפני עצמו?
- מר זאב שפיגלר : כל נושא זה כבד משקל. אתה לא יכול לדון בנושא רבע שעה.

- מר דן תיכון : לא, לא, מה, אתה שואל כאן שאלות? תשאל אותי. אני אומר לך,
מר משיח עמר : ביום שני תדבר.
- מר דן תיכון : אני עוד אדבר איתך היום.
מר משיח עמר : ביום שני, ביום שני.
- מר דן תיכון : אתה תאהב מאוד את מה שאני אומר אדוני.
מר משיח עמר : לא כדאי לך. תאמין לי שלא כדאי לך.
מר דן תיכון : תאמין לי שכדאי.
מר משיח עמר : תאמין לי שלא.
מר דן תיכון : אל תאיים עלי.
מר משיח עמר : אני לא מאיים עליך.
מר דן תיכון : אל תאיים עלי.
מר משיח עמר : אתה ברגע,
מר דן תיכון : אני לא דוד שאמר שאתה מאיים עליו. אדוני,
מר משיח עמר : לא, לא, רק רגע דן, תמתין, תמתין.
מר דן תיכון : לא, אתה,
מר משיח עמר : תמתין שנייה.
מר דן תיכון : המתנת אחריי ואתה תדבר,
מר משיח עמר : תמתין שנייה. אתה רוצה שאני לא אאפשר לך לדבר היום?
מר דן תיכון : אתה יכול, אתה נותן לי אישור לדבר?
מר משיח עמר : כן, כן, כן, אתה רוצה לשמוע?
מר דן תיכון : כן, אני זקוק לאישור ממך?
מר משיח עמר : כן.
מר דן תיכון : כן?
מר משיח עמר : כן.
מר דן תיכון : אולי תגלה לי סוד שאני לא יודע?
מר משיח עמר : אם היית שומע טוב הייתי מגלה לך.
מר דן תיכון : כן, אולי תגלה לי.

- מר משיח עמר : אתה לא שומע. רגע, אם הוא התחיל מיום ראשון, אני אתחיל אתו מהיום.
מר דן תיכון : תגלה לי, כן.
- מר משיח עמר : לא, לא, אל תעשה לי ככה.
מר דן תיכון : תגלה לי.
- מר משיח עמר : אם הוא רוצה להתחיל את הסיפור של יום ראשון, אני אתחיל אתו מהיום.
למה לחכות עד יום ראשון?
מר דן תיכון : תתחיל היום.
- מר משיח עמר : אז תירגע, תשב בשקט, אם אתה רוצה לדבר לעניין, אתה תדבר לעניין, אם אתה רוצה להתווכח על יום ראשון, אני אתחיל איתך את הסיפור מהיום.
מר דן תיכון : תתחיל.
- מר משיח עמר : לא, לא מהיום.
מר דן תיכון : תתחיל.
- מר משיח עמר : אני, תנסה, תנסה.
מר דן תיכון : תתחיל.
- מר משיח עמר : אתה חושב שאתה יכול להיות בריון יחידי? יש עוד בריונים כמוך.
מר דן תיכון : אני שמח שאתה קורא לעצמך בריון.
- מר משיח עמר : אתה אל תהייה שמח כל כך כי אתה מתנהג כמו בריון מתחילת הישיבה ובריונים לא יישבו מסביב לשולחן הזה. אל תהייה כזה שמח.
מר דן תיכון : אני כבר שמעתי ממך,
- מר משיח עמר : רועי, אל תתערב בעניין הזה. אם הוא התחיל על יום ראשון, הוא יודע מה הוא מדבר.
- מר יחיאל אדרי : רועי, לא יכול להיות שאתה מדבר,
מר משיח עמר : הוא יודע מה הוא מדבר.
- מר יחיאל אדרי : אתה מתערב כשמדברים שם ואתה אומר לא מכובד, זה הגיל, ואחר כך אדון ישי משתלח,
מר משיח עמר : אני לא נמצא פה יומיים.
(מדברים יחד)

מר ישי איבגי : אבל אם אני אגיד ... היא לא תגיד לי איך לדבר.

מר רועי לוי : אבל הוא מכבד אותה.

מר ישי איבגי : זה הסגנון שלי לדבר. יצא ישי האמיתי. אני לא רואה שאתה מדבר אליה.

(מדברים יחד)

מר משיח עמר : לא, לא, רגע, רגע, בוא נגמור את הסיפור. הוא התחיל ביום ראשון, אני אתחיל היום.

מר ישי איבגי : אנחנו רגילים שאתה עושה פה ...

מר משיח עמר : החרבת את הבית, לבריאות. אתה החרבת, חבל לך על הזמן. חבל לך על הזמן. אתה לא יודע, אתה לא יודע מה החרבת. אתה לא בנית כלום במשך 3 שנים. חוץ מלהחריב לא בנית כלום במשך 3 שנים. 3 שנים אתה הורס את העיר הזאת. הכפשת את שמה בכל מקום, בכל משרד ממשלתי איפה שאני מסתובב, היה פה דן תיכון, והוא מכפיש את שמכם.

דוברת : נכון.

מר רועי לוי : גם אתה משיח הסתובבת במשרדים.

מר משיח עמר : אני שומע.

מר רועי לוי : ...

מר משיח עמר : אני לא, אני לא מכיר.

מר ישי איבגי : גם מי שלא שומע יודע מה קורה בעיר.

מר משיח עמר : תשמע, הוא רוצה להתחיל את הסיפור של יום ראשון היום,

מר רועי לוי : יש דף בעיתון,

מר משיח עמר : אני אתחיל את הסיפור היום. למה לחכות עד יום ראשון? בוא תגיד מה יש ביום ראשון.

מר דן תיכון : אתה יודע. אתה יודע יותר טוב ממני.

מר משיח עמר : לא, אני לא יודע כלום. רק אתה חכם מכולם ואתה חושב שאתה יודע יותר טוב מכולם, את מה שאתה התחלת להרחיב לפני 3 שנים, בוא נגמור את זה היום.

מר דן תיכון : תשמע אדוני,

מר משיח עמר : אני לא שומע אותך . אל תגיד לי אדוני .
מר דן תיכון : אדוני ,
מר משיח עמר : אדוני יש בשמיים .
מר דן תיכון : אתה תשמע אדוני ,
מר משיח עמר : אתה לא תשמע , אתה לא תדבר בכלל .
מר דן תיכון : אתה ,
מר משיח עמר : לא תדבר , אני אומר לך , היום לא תדבר .
מר דן תיכון : תשמע ,
מר משיח עמר : אל תגיד לי תשמע . אתה לא תדבר .
מר דן תיכון : אם אתה יושב פה ,
מר משיח עמר : אתה יכול לדבר ללמפה .
גב' אדווה קאופמן : אני מתביישת .
מר משיח עמר : אני גם מתבייש .
גב' אדווה קאופמן : אני מתביישת .
מר משיח עמר : אם את מתביישת , שהוא הרס את הבית שלי .
גב' אדווה קאופמן : אני מתביישת באיך שהם מדברים .
מר משיח עמר : נכון .
גב' אדווה קאופמן : זה בושה וחרפה .
מר משיח עמר : נכון . אבל כשהוא מדבר , כשהוא מדבר את לא מתביישת , נכון ?
מר דן תיכון : אתה שקרן .
מר משיח עמר : אתה שקרן ומנוול . אתה שקרן ומנוול ונוכל . אתה אחד הנוכלים הגדולים
שקמו במדינה הזאת .
גב' אדווה קאופמן : בושה וחרפה , באמת .
מר זאב שפיגלר : אבי , אולי ,
מר משיח עמר : אל תגיד לי שקרן .
מר זאב שפיגלר : אבי ?
מר משיח עמר : שקרן תגיד לחברים שלך .

מר זאב שפיגלר : אבי, אולי נעבור לסדר היום?

מר משיח עמר : עם מי שגדלת.

מר דן תיכון : תמשיך.

מר משיח עמר : אל תגיד תמשיך, אני אמשיך.

מר דן תיכון : תמשיך.

מר משיח עמר : אני לא אתן לך לדבר. תפרש את העניין הזה של יום ראשון. מה יש ביום

ראשון? בוא נדבר על יום ראשון.

מר דן תיכון : אדוני,

מר משיח עמר : לא אדוני, אין אדוני פה. אתה תלמד לדבר עם משיח. אתה שקרן תגיד

לחברים שלך. לא לי.

מר דן תיכון : אדוני,

מר משיח עמר : לא אדוני, אדוני, אתה שקרן תגיד לחברים שלך. אתה לא תגיד למשיח

שקרן.

מר דן תיכון : אתה שקרן.

מר משיח עמר : הנה, אני אומר לך, כל זמן שהוא יגיד שאני שקרן, אני אעמיד אותך בתור

שקרן בכל שנייה.

מר דן תיכון : בסדר, בסדר.

מר משיח עמר : לא בסדר, אין סדר פה. הסדר הוא ייקבע על ידי משיח. לא אתה תקבע את

הסדר. סדר, אתה אומר לי סדר.

מר דן תיכון : תקווה ש,

מר משיח עמר : אתה מקווה לא מקווה, אתה לא תדבר. לא תדבר ולא תגיד למשיח שקרן.

מר זאב שפיגלר : אבי, אנחנו יכולים לעבור לסדר היום?

מר משיח עמר : תעשה לי טובה, לא.

מר זאב שפיגלר : למה צריך את הוויכוח הזה?

מר משיח עמר : לא, הוא התחיל את הוויכוח.

מר זאב שפיגלר : אבל זה לא מוסיף כבוד לאף אחד.

מר משיח עמר : שייצא.

מר זאב שפיגלר : משיח, זה לא מוסיף כבוד לאף אחד.

מר משיח עמר : שייצא.

מר זאב שפיגלר : יש את אבי שינהל את הישיבה.

מר משיח עמר : שייצא. שייצא החוצה. הוא הרס מספיק ב-3 השנים האחרונות. הוא הרס

מספיק. הרס פה דברים שנבנו במשך 30 שנה, הוא בא ב-3 שנים הרס מה

שנבנה,

מר דן תיכון : אני?

מר משיח עמר : כן, כן, אתה הרסת.

מר דן תיכון : כן, כן.

מר משיח עמר : מה שנבנה פה ב-30 שנה, אתה באת והרסת ב-3 שנים.

מר דן תיכון : אה,

מר משיח עמר : אין אה, אתה תענה לי, לא לאף אחד.

מר דן תיכון : אני אענה לך.

מר משיח עמר : אתה תגיד, אם אתה אומר משיח שקרן, תגיד במה הוא שיקר.

מר דן תיכון : אני אגיד לך.

מר משיח עמר : לא, אל תגיד לי. אל תגיד אתה שקרן.

מר דן תיכון : אתה שקרן.

מר משיח עמר : תתנצל, תתנצל על המילים שלך.

מר דן תיכון : אני בפירוש אל אתנצל.

מר משיח עמר : אז אל תתנצל, לא תדבר. הנה, אני אומר לך לא תדבר.

מר דן תיכון : בסדר.

מר משיח עמר : לא תדבר, תביא משטרה.

מר דן תיכון : אני אביא משטרה?

מר משיח עמר : אתה, כן.

מר דן תיכון : אתה השתגעת אתה?

מר משיח עמר : לא, אני לא, אתה תשתגע. למה אני אשתגע.

מר דן תיכון : אתה השתגעת אתה?

מר משיח עמר : אתה חושב שרק אתה יכול לשגע פה את כולם.

מר דן תיכון : בסדר.

מר משיח עמר : אתה לא תדבר שטויות ואתה לא תדבר, ואתה לא תגיד לאף אחד שקרן ולא

תגיד לאף אחד מילים שלא צריך לומר ולא תעצור ישיבה בתחילתה ולא

תקבע את הסדר יום ולא תקבע שום דבר. אתה לא יותר מאף אחד פה. אתה

כמו כולם.

מר דן תיכון : כשתגמור,

מר משיח עמר : אני לא אגמור אדוני. יש לי זמן עד שתיים עשרה בלילה, יש לי זמן.

מר דן תיכון : לי יש גם,

מר משיח עמר : גם אני עד מחר, עד יום ראשון. יום ראשון, כן, יום ראשון אני, איך אומרים,

מר דן תיכון : ביום ראשון יש,

מר משיח עמר : תבוא, תבוא ביום ראשון ויש יום שני גם כן,

מר דן תיכון : נכון.

מר משיח עמר : אל תדאג.

מר דן תיכון : נכון.

מר משיח עמר : אל תדאג.

מר דן תיכון : נכון.

מר משיח עמר : אל תדאג, אל תדאג, תאמין לי.

מר דן תיכון : אני הרסתי לך את הבית.

מר משיח עמר : אתה הרסת. שקרן שכמוד.

מר דן תיכון : שקרן.

מר משיח עמר : אתה שקרן. אתה שקרן. אתה היית בוועדה. אתה השטינקר פה. מה אתה

חושב שאנחנו לא יודעים? יושב פה בתור שטינקר. על מי אתה עובד, עלי? אני

38 שנים יושב פה.

מר דן תיכון : כשתגמור,

מר משיח עמר : לא בניתי ולא עשיתי ולא עשיתי הון ולא עשיתי כסף.

מר דן תיכון : כשתגמור,

מר משיח עמר: יש לי דבר אחד בחיים, זה השם שלי. אתה ניסית להרוס אותו, לא חביבי, לא אתן לך.

מר דן תיכון: כשתגמור,

מר משיח עמר: אתה לא תגיד למשיח שקרן.

מר דן תיכון: אתה שקרן.

מר משיח עמר: אתה שקרן.

(מדברים יחד)

מר משיח עמר: לא תשקר, לא יהיה, לא יהיה, לא יהיה דיבור, לא יהיה דיבור. אין, אתה לא תדבר.

גב' אדווה קאופמן: בואו נעצור את זה.

מר משיח עמר: אתה יכול לצאת.

מר דן תיכון: אנחנו נצא? אתה תצא.

מר משיח עמר: אתה, לא אנחנו, אתה, אתה שקרן, אתה תצא. שקרן לא יישב פה ושטינקר לא יישב פה.

מר זאב שפיגלר: אבי, אם אתה לא יכול לנהל את הישיבה, תסגור את הישיבה.

מר משיח עמר: תעשה לי טובה, אל תתערב.

מר זאב שפיגלר: סליחה,

מר משיח עמר: לא תתערב.

מר זאב שפיגלר: אני באתי לישיבת מועצה.

מר משיח עמר: אל תתערב, אל תתערב.

מר זאב שפיגלר: אבל משיח, זה ישיבת מועצה.

מר משיח עמר: לא.

מר זאב שפיגלר: זה ישיבת מועצה.

מר משיח עמר: הוא רצה להתחיל את הישיבה ביום ראשון, הוא רצה להתחיל את הישיבה, הוא צריך, תקשיב רגע,

מר זאב שפיגלר: אין שום קשר.

מר משיח עמר: לא, לא, לא, יש קשר, יש קשר.

מר רועי לוי : אבל אמרת את הדברים שלך,
מר משיח עמר : יש קשר.
מר רועי לוי : הוא אמר את שלו, כולם שמעו, הפרוטוקול שמע.
מר משיח עמר : שיסתום את הפה.
מר רועי לוי : אם אתה חושב,
מר משיח עמר : שיסתום את הפה.
מר רועי לוי : אתה לא יכול לסתום לו את הפה.
מר משיח עמר : אני יכול, אני יכול.
מר רועי לוי : אתה לא יכול.
מר משיח עמר : אתה תראה שאני יכול. אתה תראה שאני כן יכול. אני אסתום לו את הפה.
את הגיורה הזאת אני אסתום לו.
מר רועי לוי : אף אחד ...
מר משיח עמר : את הגיורה הזאת אני אסתום לו. אף אחד לא סתם לו חוץ ממני.
מר רועי לוי : אף אחד ...
מר משיח עמר : אני היחידי.
מר רועי לוי : אף אחד ...
מר משיח עמר : אני היחידי. תקשיב, הוא יכול להרוס לי את הבית, אבל לא את השם.
מר רועי לוי : אף אחד ...
מר משיח עמר : הוא יכול להרוס את הכול, אבל לא את השם שלי.
מר רועי לוי : או קיי.
מר משיח עמר : אז אני אומר לך, אל תגן על רשעים.
מר דן תיכון : עזוב, עזוב. אני לא מתמצא. האיש הזה קרא לי בריון שכוונתי.
מר משיח עמר : אתה בריון. הנה, אני קורא לך.
מר דן תיכון : הוא עוד לא נולד,
מר משיח עמר : אתה בריון. הנה אני אומר לך. זה כתוב וזה מוקלט. אני מודיע לך אתה
ישבת 3 שנים בתור בריון שהשחתת פה את העיר, השמצת אותה בכל מקום,
אתה החרבת את השם של העיר שנבנה בעמל רב במשך 30 שנה על ידי דוד

עמר,

מר דן תיכון : הוא?

מר משיח עמר : כן.

מר דן תיכון : הוא?

מר משיח עמר : כן, כן.

מר דן תיכון : אני .. את דוד עמר ..?

מר משיח עמר : כן, הוא שכח את הימים שהוא ישב פה כמו פודל להתחנך לדוד שיצביע בשבילו לכנסת. הוא שוכח את הימים האלה.

מר דן תיכון : הוא לא הצביע בעדי.

(מדברים יחד)

מר משיח עמר : אני מקווה, אני מקווה, אני מקווה.

(מדברים יחד)

מר משיח עמר : תקשיב רגע, הדו שיח ש,

מר רועי לוי : ... עליך הוא אמר את זה. אתה אומר ש...

מר משיח עמר : רועי, תן לי לדבר, תן לי,

מר רועי לוי : השם של העיר הזאת ... בתקשורת ...

(מדברים יחד)

מר משיח עמר : רועי לוי, רועי לוי, הוויכוח שלי הוא לא איתך.

מר רועי לוי : בסדר, אבל לא הוא החריב.

מר משיח עמר : לא, תקשיב לי, תקשיב טוב, הוויכוח שלי, הוויכוח שלי זה לא איתך. זה הדיבור שלי, הדיבור שלי על דן תיכון הוא לא להגן על אבי. אני לא מגן עליו.

מר ישי איבגי : אבל זה לא מתאים.

מר משיח עמר : לא, מה איכפת לך מה שמתאים.

מר ישי איבגי : הציבור רוצה לדעת ... אם דו"ח מבקר ואתה נכנס למקומות האלה.

מר משיח עמר : למשיח הוא לא יקרא שקרן.

מר דן תיכון : אני אקרא ועוד אידך.

מר משיח עמר : אתה לא, אתה תגיד שקרן לחברים שלך.

מר דן תיכון : ועוד איך.

מר משיח עמר : לחברים שלך שקרן תגיד.

מר דן תיכון : תשמע,

מר משיח עמר : תסתכל במראה לפני שאתה מדבר, שטינקר.

מר דן תיכון : אתה, אתה,

מר משיח עמר : אתה שטינקר ובריון. אל תגיד לי מה להגיד.

מר דן תיכון : אתה,

מר משיח עמר : אתה לא תדבר, אני אומר לך. אתה תשכח מזה שאתה יכול לדבר. תשכח מזה. לעולם לא תדבר עד שלא תגיד אני טעיתי שאמרתי למשיח שקרן.

מר דן תיכון : אדוני, יש כאן אחד שזקוק לאשפוז.

מר משיח עמר : נכון.

מר דן תיכון : אם הוא יפוצץ את הישיבה,

מר משיח עמר : אם אתה תביא אישור מהרופא שאתה נורמלי, אני אתן לך פרס. אני אתן לך פרס. מתי היית בפעם האחרונה אצל רופא?

מר אברהם בינמו : רבותי,

מר משיח עמר : מתי היית בפעם האחרונה בהסתכלות?

מר ישי איבגי : לנהל פה דו שיח אישי מותר? יש פה אנשים שבאו לראות,

מר משיח עמר : אדוני, אדוני, אתה לא יכול להגיד לי,

(מדברים יחד)

מר משיח עמר : רגע, אתה לא יכול להגיד לי שמותר לו להגיד לי שקרן ואני אשב בשקט. אם אתם לא הייתם, תקשיב רגע, אם אתם לא הייתם והוא היה אומר לי שקרן, לא הייתי מתווכח אתו. בגלל שהם נוכחים פה ואתם שומעים שהוא אומר שקרן,

מר דן תיכון : רק רגע אתה,

מר משיח עמר : ואתם שומעים שהוא אומר שקרן למשיח, ששירת אתכם 38 שנים, 38 שנים, לא עשה פה הון, לא עשה פה כסף, לא עשה פה עסקים. נתתי שירות לאנשים כמו שצריך,

- מר דן תיכון : זה מה שאתה מספר על עצמך.
- מר משיח עמר : שב רגע, תסתום את הפה.
- מר דן תיכון : אתה חושב,
- מר משיח עמר : תסתום את הפה. תסתום את הפה. שקרן. בריון, שטינקר. הכול מוקלט.
- מר דן תיכון : יש לך גיורה,
- מר משיח עמר : הגיורה שלך זה,
- מר דן תיכון : זה עמר נגד עמר?
- מר משיח עמר : הגיורה שלך היא סתומה. תאמין לי.
- מר דן תיכון : אתה חושב שאני עמר נגד עמר?
- מר משיח עמר : אדוני, אתה שטינקר.
- מר דן תיכון : כן, כן.
- מר משיח עמר : אתה נוכל מדופלם. אתה רמאי ושקרן. אתה שקרן עם דיפלומה, ואם אתה תביא אישורים, אני אומר לך, תביא אישור שאתה נורמלי מרופא, אני מתנצל על הכול.
- מר דן תיכון : אדוני,
- מר משיח עמר : הנה אני אומר לך על יד כולם.
- מר דן תיכון : יש כאן,
- מר משיח עמר : אתה שקרן. אתה לא תשקר.
- מר דן תיכון : יש ישיבה,
- מר משיח עמר : לא, אין ישיבה. אתה תדבר,
- מר דן תיכון : יש ישיבה,
- מר משיח עמר : אתה לא תגיד למשיח שקרן ואתה לא תפסיק לדבר על יום ראשון ביום רביעי.
- מר דן תיכון : אתה שקרן מדופלם.
- מר משיח עמר : בסדר. בסדר.
- מר דן תיכון : יש כאן,
- מר משיח עמר : אם אני שקרן, אתה רמאי.

מר דן תיכון : יש כאן ישיבה, אמרת שאני רמאי?

מר משיח עמר : אתה רמאי,

מר דן תיכון : אתה ...

מר משיח עמר : אתה תסתום את הפה.

מר דן תיכון : אני הרסתי לך את הבית.

מר משיח עמר : אני אומר, אתה הרסת, נכון.

מר דן תיכון : אני הרסתי?

מר משיח עמר : נכון, נכון, נכון.

מר דן תיכון : בסדר.

מר משיח עמר : נכון שטינקר.

מר דן תיכון : בסדר.

מר משיח עמר : נכון שטינקר. נכון שטינקר.

מר דן תיכון : יופי, חסר תקנה.

מר משיח עמר : אתה חסר תקנה.

מר דן תיכון : חסר תקנה.

מר משיח עמר : אתה חסר תקנה.

מר יחיאל אדרי : חבר'ה, אתם רוצים לנהל ישיבה או שאתם רוצים,

מר זאב שפיגלר : לא, סליחה יחיאל,

גב' אדווה קאופמן : יושב פה ראש העיר,

מר זאב שפיגלר : יש לי הצעה, יש לי הצעה. שמישהו אחר ינהל את הישיבה אם הם לא

יודעים לנהל ישיבה.

(מדברים יחד)

מר זאב שפיגלר : לא, לא יחיאל, ממש לא.

גב' אדווה קאופמן : זה חוצפה.

מר זאב שפיגלר : ממש לא. אני בא במיוחד מגיע לכאן לישיבה.

מר משיח עמר : יש התחלה ויש סוף לסיפור הזה. אל תדאג. אל תדאג. אל תדאג ישי, תאמין

לי. הוא עושה את זה כבר 3 שנים. הוא לא יכול להמשיך בדרך הזאת. אין

דבר כזה.

מר בוריס אייזנברג: זה דבר דחוף לכולם.

מר משיח עמר: מה זה, מהיום הראשון בלי תרבות, בלי סגנון. מהיום הראשון הוא מפריע.

3 שנים הוא מפריע. משעמם לך בבית, זורקים אותך מהבית? לך הביתה, לך

תשב שם. לך לאיזה חור שיקבלו אותך.

(מדברים יחד)

מר זאב שפיגלר: הוא לא רוצה לדבר. הוא לא רוצה, עם הצעקות והכול. מה קרה לך.

מר אברהם בינמו: טוב, רבותי, אני מבקש,

מר משיח עמר: אני מבקש ממך, אם הוא מדבר הוא לא ידבר.

מר אברהם בינמו: אני מבקש להקריא חוות דעת של היועץ המשפטי.

מר רועי לוי: רגע, סליחה, אמרת שתתייחס,

מר יחיאל אדרי: לא, לא, תן לו להקריא, לסיים את זה.

מר רועי לוי: רגע, אבל אני ביקשתי,

מר יחיאל אדרי: סליחה רועי, אבל תן לו לסיים את זה.

מר אברהם בינמו: יש חוות דעת, תן לי לסיים אותה בבקשה.

מר רועי לוי: לא, אתה לא תסיים.

מר משיח עמר: אתה לא תדבר. אתה לא תדבר.

מר רועי לוי: אנחנו לא קיבלנו שום חוות דעת.

מר משיח עמר: ... לא מדברים.

(מדברים יחד)

מר משיח עמר: אדוני, לא יהיה מצב ששטינקר ונוכל ינהל פה את העיר.

גב' אדווה קאופמן: ... ובינתיים הוא מנהל אותך ולא אתה אותו.

מר משיח עמר: תודה רבה.

מר דן תיכון: הוא מתכוון אליך.

מר משיח עמר: תודה רבה. תודה רבה.

(מדברים יחד)

גב' אדווה קאופמן: זה לא יאומן.

- מר משיח עמר : מה לא יאומן, מה? את שומעת אותו אומר שקרן ואת אומרת לא יאומן?
מר דן תיכון : תשמע,
גב' אדווה קאופמן : אני שומעת אותך.
- מר משיח עמר : מה את רוצה שאני אגיד לו תודה רבה? מה את רוצה שאני אגיד לו תודה רבה?
מר רועי לוי : אתם יושבים ומאפשרים את זה, סליחה, למה אתה בא אליה? יש לך כאן ראש עיר שצריך לנהל את הישיבה. למה אתה בא אליה בתלונה? תנהלו את הישיבה.
מר יחיאל אדרי : תירגע,
מר רועי לוי : אני לא אירגע. למעלה מ-25 דקות אחד נגד השני. זה מוסיף למוסיח, מוסיף לדן, לבריאות, לתושבים, למי?
מר משיח עמר : אדוני, הוא רצה את הוויכוח של יום ראשון, הוא יקבל אותו.
מר יחיאל אדרי : תירגע, מספיק.
מר משיח עמר : הוא יקבל אותו, אל תדאג.
מר רועי לוי : אני לא צועק, אני אומר תנהלו את הישיבה, סליחה.
מר משיח עמר : אין ישיבה, אין ישיבה כשנוכל מדבר שטויות, אסור.
מר יחיאל אדרי : תנו לו להקריא את החוות דעת.
מר משיח עמר : אדוני, כתוב אם נבל תתנבל. אל תהייה, אל תהייה צבוע. אל תהייה צבוע.
הבן אדם הזה 3 שנים הורס, הורס את העיר צעד אחרי צעד אחר צעד. אני לא יודע, דוד דפק אותו באיזשהו שלב בחיים שלו, הוא רוצה, הוא בא לנשר כדי להחזיר. מה שהוא בנה הוא רוצה להרוס. זה לא יעזור לך.
מר דן תיכון : מי שהרס,
מר משיח עמר : אתה תסתום את הפה. אל תענה לי.
מר דן תיכון : אתה.
מר משיח עמר : אל תענה לי.
מר דן תיכון : אתה.
מר משיח עמר : אל תענה לי.

- מר דן תיכון : אתה הרסת.
- מר משיח עמר : אתה נוכל מדופלם.
- מר דן תיכון : אתה הרסת.
- מר משיח עמר : אתה רמאי נוכל מדופלם.
- מר דן תיכון : אתה הרסת.
- מר משיח עמר : הנה אני אומר לך, אתה רמאי ונוכל ומדופלם.
- מר דן תיכון : אתה הרסת.
- מר משיח עמר : לא יעזור לך כלום. אני יודע מה מעיק לך פה חזק. אדוני, אני יודע, תאמין לי שאני יודע. אנחנו לא ילדים.
- מר אברהם בינמו : אני מבקש להקריא את חוות הדעת,
- מר רועי לוי : סליחה, סליחה ראש העיר,
- מר אברהם בינמו : את חוות הדעת,
- מר רועי לוי : אני מבקש, אנחנו לא קיבלנו את חוות הדעת.
(מדברים יחד)
- מר רועי לוי : לא, .. לפני 48 שעות. לא עכשיו רגע לפני הישיבה או לפחות אם לא לפני 48 שעות בזמן שהוא הוציא אותה לראש העיר,
- מר אברהם בינמו : סליחה,
- מר רועי לוי : שיעביר אותה גם אלינו. למה, אדוני היועץ המשפטי, למה אתה לא מעביר לנו את החוות הדעת הזאת?
- (מדברים יחד)
- מר יחיאל אדרי : רועי, אתה עכשיו מתפרץ?
- (מדברים יחד)
- מר יחיאל אדרי : תן לו להקריא. תן לראש העיר להקריא,
- מר רועי לוי : .. חוות דעת,
- מר משיח עמר : אתה תסתום את הפה. נוכל.
- מר ישי איבגי : אתם רוצים לנהל את הישיבה?
- מר משיח עמר : נוכל, אתה תסתום את הפה.

- מר רועי לוי : הוא יוציא לנו אותה.
- מר יחיאל אדרי : הוא הוציא אותה.
- מר רועי לוי : הוא יוציא לנו אותה. הוא ישלח לנו אותה.
- מר משיח עמר : לך אין זכות דיבור יותר, גמרנו.
- מר רועי לוי : אתה ראית את החוות דעת? אתה ראית את החוות דעת של טנדלר?
דובר : לא.
- מר רועי לוי : לא, אז למה הוא לא מביא לנו אותה?
מר משיח עמר : אני לא יודע על מה אתה מדבר.
- מר רועי לוי : הנה, אומרים שיש חוות דעת. למה אנחנו לא מקבלים את חוות הדעת?
מר משיח עמר : אני מדבר על כך שיושב פה שטינקר נוכל עם דיפלומה ו-3 שנים משחיר את פני העיר הזאת והדבר הזה לא יכול להימשך. עכשיו כשהוא בא והוא אומר משיח שקרן,
- מר דן תיכון : ועוד איך. סופר, סופר טנקר,
- מר משיח עמר : אז אני אומר לך שאתה שקרן ואתה תגיד לחברים שלך שקרן, לא לי.
- מר רועי לוי : משיח, אבל די, אמרת.
- מר אברהם בינמו : בבקשה.
- מר משיח עמר : שמעת מה שאני אומר לך?
מר אברהם בינמו : שפיגלר אתה רוצה להתייחס?
מר זאב שפיגלר : כן.
- מר ישי איבגי : הסגנית שלך שרוצה להטיף לי איך מדברים שותקת ואומרת לך תן להם, תן להם.
- מר אברהם בינמו : הסגנית,
- מר ישי איבגי : אתה מבין? הסגנית שלך.
- מר אברהם בינמו : שפיגלר רוצה להתייחס.
- מר ישי איבגי : היא רוצה להטיף איך מדברים.
- מר זאב שפיגלר : רועי רצה לפניי קודם.
- מר אברהם בינמו : כן.

- מר זאב שפיגלר : רועי בבקשה.
- מר יחיאל אדרי : אבי, אני יכול,
- מר משיח עמר : אתה לא תדבר, חבל לך על הזמן. אל תדבר, תבלבל את המוח לחברים שלך.
- מר דן תיכון : אל תבלבל את המוח.
- מר משיח עמר : פה אתה לא תדבר, אני אומר לך. הנה אני אומר לך.
- מר דן תיכון : (צוחק)
- מר משיח עמר : לא תדבר.
- מר אברהם בינמו : רועי לוי בבקשה.
- מר דן תיכון : אני הייתי לפניו.
- מר משיח עמר : לא היה לפניו, הוא שקרן.
- מר דן תיכון : אני הייתי לפניו.
- מר משיח עמר : הוא שקרן, הוא לא היה לפניך. הוא שקרן. אני אומר לך הוא משקר. אתה אומר לי לא. הוא שקרן, הוא לא ידבר לפניך. אתה היית הראשון לפניו, הוא שקרן. מה לעשות. אני לא מסכים לתת תורות ככה.
- (מדברים יחד)
- מר משיח עמר : משיח עמר תושב נשר מאז 1955 שבא לכאן וילמד אותך פרק בהלכות ונימוסים. אתה לא תישאר. שטינקר לא מדבר פה. אנחנו אין לנו ויכוחים הרבה בעיר הזאת.
- מר דן תיכון : אתה קטן,
- מר משיח עמר : אתה קטן ומושתן ואני אעשה ממך עוד יותר קטן.
- מר דן תיכון : כדי להגיד לי מה לעשות.
- מר משיח עמר : אני אגיד לך מה לעשות.
- מר ישי איבגי : משיח?
- מר משיח עמר : אני אומר לך.
- מר ישי איבגי : אתה קטן ומושתן.
- מר משיח עמר : אתה קטן. אתה לא יודע כמה אתה קטן. אתה לא יודע כמה אתה קטן. אתה צריך זכוכית מגדלת בשביל להתעורר.

(מדברים יחד)

מר משיח עמר : מה אתה חושב שאני לא יודע מה עשית, אתה אומר לי שעברייך בנייה, אתה אומר לי אתה עובר עבירת בנייה בבית שלך, אתה בונה מחסן וחנייה, סוגר את הבניין, לא משלם על זה ארנונה והוא ..., אתה לא מתבייש?

מר דן תיכון : אידיוט.

מר משיח עמר : אידיוט.

מר דן תיכון : מה זה השטויות האלה.

מר משיח עמר : אני אידיוט. טוב, אני, אני אראה לך מי אידיוט. אני אלמד אותך פרק בהלכות נימוסים. אתה קטן ומושתן. אתה תראה כמה אתה קטן. אתה תצטער על היום הזה שאמרת למשיח שקרן. הנה אני אומר לך היום. אתה תצטער על זה שאמרת למשיח שקרן.

מר דן תיכון : תפנה למשטרה.

מר משיח עמר : אני אפנה, בוודאי.

מר דן תיכון : בוודאי.

מר משיח עמר : בוודאי.

מר אברהם בינמו : אני מבקש מרועי לוי,

מר דן תיכון : לא, אני הייתי קודם.

מר משיח עמר : אתה לא יכול לדבר.

מר אברהם בינמו : אני מנהל את הישיבה.

מר משיח עמר : אני לא רוצה.

(מדברים יחד)

מר משיח עמר : לא, לא, לא.

מר דן תיכון : אני ביקשתי לדבר.

מר משיח עמר : אתה לא יכול לדבר.

מר דן תיכון : אתה,

מר משיח עמר : הוא ביקש ראשון, הוא ידבר ראשון.

מר דן תיכון : אתה מנהל כאן את הישיבה?

מר משיח עמר : לא, אני לא מנהל. אתה משקר ואתה לא יכול לשקר בישיבות מועצה.

מר דן תיכון : (צוחק)

מר משיח עמר : תצחק.

מר דן תיכון : בדיחה.

מר משיח עמר : תצחק.

מר אברהם בינמו : רבותיי, הריני לציין,

מר רועי לוי : אתה נותן לי את זכות הדיבור?

מר אברהם בינמו : הריני לציין,

מר רועי לוי : רגע, רגע,

מר משיח עמר : הוא לא ידבר.

מר רועי לוי : רק שנייה. לא קיבלנו חוות דעת מהיועץ המשפטי,

מר אברהם בינמו : הריני לציין כי בעקבות ...

מר רועי לוי : לא, לא, סליחה, אני מבקש לדעת .. ליועץ המשפטי .. לחברי מועצת העיר,

אם אתה הוצאת לראש העיר חוות דעת, מדוע אנחנו חברי מועצת העיר לא

זכאים? מה ... בעיניך שאנחנו לא יכולים לקבל חוות דעת משפטית? מדוע

אנחנו לא יכולים לקבל חוות דעת משפטית?

(מדברים יחד)

מר אברהם בינמו : ב-23.3.2016,

מר רועי לוי : אבי לפני כן, .. חוות דעת של ה-6.12,

מר אברהם בינמו : פנו אליך 8 חברי מועצת העיר,

מר רועי לוי : אבי?

מר אברהם בינמו : אני אקריא את הדברים.

מר יחיאל אדרי : למה אתה לא נותן לו להקריא, רועי?

מר רועי לוי : כי אני לא יודע אם זה של היועץ המשפטי או לא.

מר אברהם בינמו : כן.

מר יחיאל אדרי : אתה תראה את זה.

מר רועי לוי : לא, אני רוצה לראות את זה.

- מר יחיאל אדרי : אני אדאג לצלם לכם את זה.
- מר רועי לוי : אני רוצה לראות את זה.
- מר יחיאל אדרי : מה הסיפור.
- מר רועי לוי : אולי זה לא שלו?
- מר אברהם בינמו : ב-23,
- מר רועי לוי : אולי זה לא מסמך שלו.
- מר משיח עמר : תבוא תזהה את המסמך.
- מר רועי לוי : אולי זה לא מסמך שלו.
- מר משיח עמר : תבוא תזהה.
- מר רועי לוי : אולי זה לא מסמך שלו.
- מר אברהם בינמו : ב-23.3.2016, חכה רגע יחיאל,
- מר זאב שפיגלר : אגב, הוא לא חתום, מכאן אני רואה.
- מר רועי לוי : הנה, אין.
- מר זאב שפיגלר : אין חתימה.
- מר רועי לוי : בגלל זה אני אומר לך.
- מר זאב שפיגלר : אין חתימה. על המסמך שאתה מחזיק, אין חתימה. אני מרחוק רואה.
(מדברים יחד)
- מר זאב שפיגלר : אז אני מתנצל, מתנצל. סליחה, מתנצל, אני חוזר.
- מר אברהם בינמו : ב-13.4.2016,
- מר משיח עמר : אתה לא דבר. לא יעזור לך כלום. אתה לא תדבר. שקרנים לא מדברים.
- מר דן תיכון : אני אדבר ועוד איך.
- מר משיח עמר : לא תדבר.
- מר דן תיכון : אני אדבר ועוד איך.
- מר משיח עמר : אני אומר לך אתה לא תדבר.
- מר דן תיכון : אני אדבר ועוד איך.
- מר משיח עמר : שטינקרים לא מדברים.
- מר דן תיכון : בריון תקרא לאחיד.

מר משיח עמר : שטינקרים לא מדברים פה.
גב' אדווה קאופמן : אני מבקשת ... את המשפט הזה.
מר אברהם בינמו : אני מבקש להודיע,
מר רועי לוי : רגע, סליחה, סליחה,
מר אברהם בינמו : המסמך של היועץ המשפטי,
מר רועי לוי : לא קיבלנו אותו.
מר אברהם בינמו : ככתבו וכלשונו.
מר רועי לוי : לא קיבלנו אותו.
מר יחיאל אדרי : רועי,
מר רועי לוי : אנחנו רוצים להתייחס.
מר יחיאל אדרי : אז תן לו לקרוא אותו.
מר רועי לוי : אבל איך אני יכול להתייחס,
מר יחיאל אדרי : תן לו לקרוא אותו.
מר רועי לוי : בשנייה של הישיבה,
מר יחיאל אדרי : תן לו לקרוא אותו.
מר רועי לוי : לא רוצה לתת לו לקרוא.
מר יחיאל אדרי : ואז תתייחס.
מר רועי לוי : למה? אני צריך לקבל את זה. אני יכול להתייחס?
מר יחיאל אדרי : אתה יכול,
מר רועי לוי : איך אני יכול להתייחס כשאני מקבל אותו באותו רגע?
מר זאב שפיגלר : זה חוות דעת משפטית.
מר רועי לוי : אנחנו צריכים לקבל חוות דעת משפטית.
מר זאב שפיגלר : זה חוות דעת משפטית.
מר יחיאל אדרי : אז מה.
מר זאב שפיגלר : אתה רוצה לבדוק,
(מדברים יחד)
מר זאב שפיגלר : זה לא מכתב סתם.

מר רועי לוי : הפכת להיות היועץ המשפטי של ראש העיר? הוא שואל אותך שאלות, אתה עונה. אנחנו שואלים אותך, אתה לא עונה לנו.

מר יחיאל אדרי : רועי, זה בעקבות הבקשה שאתם,

מר רועי לוי : אז למה הוא לא פונה אלינו? למה הוא לא פונה אלינו? למה הוא לא פונה לחברי מועצת העיר?

מר יחיאל אדרי : הוא לא צריך לפנות אליך.

מר רועי לוי : הוא חייב לפנות אלינו. אנחנו ביקשנו את החוות דעת המשפטית. דן תיכון פנה אליו.

מר אברהם בינמו : רועי לוי, אתה רוצה להגיב?

מר דן תיכון : אני ביקשתי.

מר אברהם בינמו : אתה רוצה להגיב?

מר רועי לוי : לא, אני רוצה ...

מר אברהם בינמו : עזוב את חוות הדעת.

מר רועי לוי : בבקשה?

מר אברהם בינמו : תתייחס לנושא בבקשה. לנושא תתייחס. עזוב אותך.

מר דן תיכון : אדוני יושב,

מר אברהם בינמו : כן, סליחה אדוני, אני קובע את סדר היום.

מר דן תיכון : רק רגע,

מר אברהם בינמו : אני קובע למי לתת את זכות הדיבור.

מר משיח עמר : אני מבקש ממך לסתום את הפה.

(מדברים יחד)

מר משיח עמר : אתה לא תדבר. לא יעזור לך כלום. לא תדבר.

מר דן תיכון : אני לא זקוק,

מר משיח עמר : אתה שקרן, בריון, לא תדבר.

מר דן תיכון : אני לא זקוק,

מר משיח עמר : אתה זקוק ועוד איך. אני אראה לך שאתה זקוק. אני אראה לך שיש לי גם זכויות בעיר הזאת, לא רק חובות.

מר דן תיכון : אל תבלבל את המוח.

מר משיח עמר : אתה, אם היה לך מוח, אולי הייתי מנסה אבל את זה אין לך.

מר דן תיכון : תשמע,

מר משיח עמר : את זה אין לך.

מר דן תיכון : אדוני,

מר משיח עמר : אתה מוגבל וזה הרבה יותר מבינתך להבין את הדברים ולכן אני אומר לך

אתה לא תדבר ואתה לא תשקר ולא תהייה שטינקר. השחתת מספיק את

העיר הזאת, אתה תפסיק להשחית. אני אומר לך את זה. אני יודע בדיוק מה

עשית.

מר רועי לוי : תשמע, אני הולך להביא ממבקר המדינה,

מר משיח עמר : אתה לא מדבר, חבל לך על הזמן.

מר דן תיכון : לא שמעתי.

מר משיח עמר : אתה לא שמעת. הלוואי והיית שומע.

(מדברים יחד)

מר משיח עמר : הלוואי והיית שומע. גם זה לא בעיה. גם לשמוע אתה לא שומע.

מר רועי לוי : זה פשוט זלזול.

(מדברים יחד)

מר משיח עמר : אני פה להזכיר לך, לך, לך, רק לך.

מר אברהם בינמו : רועי,

מר משיח עמר : רק לך. מה שיכולת להרוס כבר הרסת.

(מדברים יחד)

מר יחיאל אדרי : רועי, אל תאיים. אם אתה אומר, אני אישית הולך למבקר המדינה.

מר רועי לוי : אני אישית, אני אישית,

מר יחיאל אדרי : אתה לא היית אצל מבקר המדינה?

מר רועי לוי : אני אישית,

מר דן תיכון : אני הרסתי לך, כן.

מר משיח עמר : אתה שקרן. שטינקר.

מר רועי לוי: .. מבקר המדינה, אני אישית,

מר יחיאל אדרי: אין בעיה,

מר משיח עמר: אתה הלכת לדבר, אתה כתבת.

מר רועי לוי: ברור.

מר משיח עמר: אתה לא חושב שאני יודע.

מר רועי לוי: ברור.

מר משיח עמר: יותר מזה, יותר ממה שכבר עשית אי אפשר לעשות. אין יותר מה לעשות.

אין יותר. אתה תעשה לחברים שלך ככה. לחברים שלך.

(מדברים יחד)

מר משיח עמר: תסתכל במראה.

מר יחיאל אדרי: אז בשביל מה אתה מאיים?

מר משיח עמר: אתה זבל.

מר יחיאל אדרי: הוא הקריא את החוק. הוא כתב את החוק? זה לא שלו.

מר רועי לוי: זה לא חוק.

(מדברים יחד)

מר רועי לוי: אתה רוצה להתייחס?

מר אברהם בינמו: כן, אני רוצה.

מר משיח עמר: אתה לא תדבר. אתה רק אחרי יום שני.

מר אברהם בינמו: חמש דקות הפסקה. תסגור את הפרוטוקול.

מר משיח עמר: תסגור, תסגור, חבל על זה. תסגור את הישיבה.

(הפסקה בהקלטה)

מר אברהם בינמו: .. אני מבקש שתביא אותה. תודה רבה לכם.

מר דן תיכון: אדוני,

מר משיח עמר: אתה לא מדבר.

מר דן תיכון: אדוני,

מר משיח עמר: אתה לא מדבר. הנה אני אומר לך, אתה לא מדבר. אתה לא תדבר. גם אם

יהיה מה שלא יהיה, אתה בריונים נוכלים ושקרנים לא יכולים להיות סביב

השולחן הזה.

מר דן תיכון : אני,

מר משיח עמר : צריך לשים מסכות.

מר דן תיכון : אתה ..

מר משיח עמר : אתה שקרן ורמאי ונוכל ואתה בריון ושטינקר. זה הדבר הכי גרוע. הכי גרוע

שיכול להיות במדינה הזאת זה להיות שטינקר. אתה שטינקר, כן. בושה

וחרפה. בושה וחרפה.

מר דן תיכון : אל תבלבל לי את המוח.

מר משיח עמר : הלוואי והיה לך מוח. אם היה לך מוח, יכולתי אולי לבלבל משהו.

מר דן תיכון : עכשיו זה יהיה ..

מר משיח עמר : הגיורה שלך מלאה בזבל. הגיורה,

מר דן תיכון : אתה מזבלה.

מר משיח עמר : אתה מזבלה, אתה זבל. אתה זבל ומזבלה.

מר דן תיכון : .. מבחינת הקדנציה והשטויות שלך.

מר משיח עמר : אתה תשמע, לא, אתה לא תדבר. אתה עשה ככה מחר מחרתיים. לא תדבר.

מר דן תיכון : אתה לא תיתן לי לדבר?

מר משיח עמר : לא, לא, לא אתן לך. מה דעתך?

מר דן תיכון : אני חושב שזה,

מר משיח עמר : אתה חושב ששטינקרים יכולים לשבת ככה סתם? אתה חושב שנוכלים

יכולים לשבת ככה סתם?

מר דן תיכון : ...

מר משיח עמר : אדוני, אתה לא יכול להיות פה. אי אפשר.

מר ישי איבגי : אי אפשר.

מר משיח עמר : אתה צודק, אי אפשר.

מר ישי איבגי : תסגור את הישיבה.

מר משיח עמר : תסגור את הישיבה.

מר אברהם בינמו : יש נושא שביקשתם להעלות אותו.

מר משיח עמר : תסגור את הישיבה.

מר יחיאל אדרי : רבותיי, רבותיי,

מר ישי איבגי : תסגור את הישיבה.

מר דן תיכון : אני הדובר הראשון.

מר משיח עמר : אתה לא תדבר.

מר דן תיכון : אני מדבר ראשון.

מר משיח עמר : לא תדבר. לא תדבר. אני אומר לך לא תדבר.

מר דן תיכון : אמרתי לך ש..

מר משיח עמר : אתה לא תדבר מילה אחת.

מר דן תיכון : אני,

מר משיח עמר : אדוני, עד שלא, עד שלא תבין שמה שאתה עשית זה רצח אופי, מה שאתה

עשית כשטינקר אף פעם לא היה דבר כזה בנשר, מאז שבאת פחות מחול

שדים. 3 שנים פה יש פה מכה קשה, מחול שדים חוללת בעיר הזאת. אתה

מסתובב כמו שטינקר יום יום. אין לך מה לעשות.

מר דן תיכון : אני יכול,

מר משיח עמר : לך תעשה את זה במקום אחר. למה פה?

מר דן תיכון : אני יכול לדבר?

מר משיח עמר : לא.

מר דן תיכון : אני יכול לדבר?

מר משיח עמר : לא, לא תדבר. לא תדבר, הנה אני אומר לך.

מר דן תיכון : ..

מר משיח עמר : לא תדבר. אתה תראה שאתה תתייחס אלי.

מר דן תיכון : אתה עברייך.

מר משיח עמר : אני עברייך. תודה רבה. אני עברייך.

מר דן תיכון : כן.

מר משיח עמר : אני עברייך.

מר דן תיכון : אתה הכרזת על עצמך כעברייך.

- מר משיח עמר : אני עבריין. בסדר. אתה אמרת.
- מר דן תיכון : אני הרסתי לך את הבית.
- מר משיח עמר : אתה הרסת.
- מר דן תיכון : אני הרסתי.
- מר משיח עמר : אתה שטינקר, רמאי ושקרן. אתה הרסת. אתה חושב שאתה יכול לצאת מזה נקי בצביעות שלך, אתה חושב שאתה יכול להמשיך. אין יותר מסכות.
- מר דן תיכון : כן.
- מר משיח עמר : המסכות ירדו פה.
- מר דן תיכון : שמעתי ...
- מר משיח עמר : אין יותר מסכות.
- מר דן תיכון : שמעתי ...
- מר משיח עמר : מי ששיקר ומי שרמאי חייב שפרצופו יתגלה.
- מר דן תיכון : אדוני,
- מר משיח עמר : לא אדוני, לא,
- (מדברים יחד)
- מר משיח עמר : לא, לא, לא,
- מר אברהם בינמו : זכות הדיבור לרועי לוי.
- מר משיח עמר : הזכויות שלך לא יותר מאף אחד פה.
- מר אברהם בינמו : רועי לוי,
- מר משיח עמר : זה הכול. אתה לא יכול להגיד אף פעם יותר.
- מר אברהם בינמו : רועי לוי בבקשה. אני שמעתי מה שאתה אומר,
- מר משיח עמר : אתה שמעת, הוא לא ידבר. הנה אני אומר לך, הוא לא ידבר.
- מר דן תיכון : אדוני,
- מר משיח עמר : הוא לא ידבר.
- מר דן תיכון : תסגור את הישיבה.
- מר משיח עמר : לא ידבר, לא ידבר.
- מר דן תיכון : תסגור את הישיבה.

- מר משיח עמר : בבקשה.
- מר דן תיכון : אם אני לא אדבר, לא תהייה כאן ישיבה.
- מר משיח עמר : אז לא תהייה ישיבה.
- מר אברהם בינמו : הישיבה תתקיים.
- מר משיח עמר : אתה בריון ואתה שקרן ואתה נוכל ואני אומר לך הפרצוף שלך חייב להתגלות אחת ולתמיד.
- (מדברים יחד)
- מר משיח עמר : שטינקרים לא,
- מר דן תיכון : שמענו אותך.
- מר משיח עמר : והמסכה הזאת תרד.
- מר דן תיכון : שמענו אותך.
- מר משיח עמר : הגיורה שלך תיסתם.
- מר דן תיכון : שמענו אותך.
- מר משיח עמר : אני אומר לך, אל תדאג.
- מר דן תיכון : ...
- מר משיח עמר : הגיורה שלך תיסתם.
- מר דן תיכון : .. אנחנו עוד מכירים אותך.
- מר משיח עמר : כן, אתה מכיר אותי.
- מר דן תיכון : איך אתה מאמלל אנשים. מאמלל אנשים אתה.
- מר משיח עמר : בושה, בושה, בושה, בושה אתה למדינה. בושה למדינה.
- מר דן תיכון : אני ...
- מר משיח עמר : בושה למדינה. אתה בושה שאתה באת לפה. בושה שאתה נמצא.
- מר אברהם בינמו : אני מביא את הצעת ההחלטה,
- מר רועי לוי : אתה נתת לי זכות דיבור.
- מר משיח עמר : אני אלמד אותך שלא מדברים נגד אף אחד.
- מר ישי איבגי : בשביל מה אתה מקליט?
- מר אברהם בינמו : חברי האופוזיציה מציעים כדלקמן.

מר ישי איבגי: על חברי האופוזיציה .. את ההצעה שלהם .. הם לא שואלים אותך, הם יודעים, הלו, הלו, הם יודעים לקרוא.

מר רועי לוי: אתה תנהל את הישיבה.

מר משיח עמר: אתה תסתום את הפה.

מר רועי לוי: אבי, אבי, אתה מנהל את הישיבה.

מר משיח עמר: אתה תסתום את הפה שלך.

(מדברים יחד)

מר משיח עמר: אתה תסתום את הפה שלך.

מר ישי איבגי: אנחנו נגיד מה שאנחנו וצים.

מר משיח עמר: אתה תסתום את הפה שלך דן תיכון. אתה תסתום את הפה שלך.

מר דן תיכון: שמעתי אותך.

מר משיח עמר: אתה לא שמעת. הלוואי והיית שומע.

מר דן תיכון: שמעתי אותך.

מר משיח עמר: אני יודע שאתה לא שומע ואני יודע שאין לך מוח ואני יודע שאין לך שכל ואני יודע שאתה מגיב. תביא אישור מרופא, אני מתנצל על הכול, אם אתה

נורמלי, ואני אומר לך לא תצליח להביא אישור.

מר דן תיכון: תגיד לי,

מר משיח עמר: מתי בפעם האחרונה היית בהסתכלות?

מר דן תיכון: יש עוד ..

מר משיח עמר: אתה תסתום את הפה. אתה תסתום את הפה. אתה תסתום את הפה. אתה

לא תגיד למשיח שקרן וזה יעבור. וזה יעבור ככה במחי יד.

מר דן תיכון: אתה שקרן.

מר משיח עמר: אני לא אתן לך להגיד את זה.

מר דן תיכון: אתה שקרן.

מר משיח עמר: אני אומר לך, כל זמן שאתה אומר שאני שקרן, אתה לא תדבר.

מר דן תיכון: אני חוזר ואומר,

מר משיח עמר: אתה תחזור ואני חוזר ואומר אתה לא תדבר.

- מר דן תיכון : ואני אדבר.
- מר משיח עמר : אתה לא תדבר.
- מר דן תיכון : הישיבה תתקיים.
- מר משיח עמר : ואני אומר לך אתה לא תדבר.
- מר דן תיכון : אתה החלטת?
- מר משיח עמר : אני החלטתי.
- מר דן תיכון : תגיד לי,
- מר משיח עמר : כל זמן שאתה אומר שאני שקרן,
- מר דן תיכון : אדוני,
- מר משיח עמר : אתה לא יכול לדבר.
- מר זאב שפיגלר : אבי?
- מר משיח עמר : אתה לא יכול לדבר.
- (מדברים יחד)
- מר משיח עמר : אדוני, אתה אומר שמשיח שקרן,
- מר דן תיכון : מי שהתחיל זה שהוא אמר שאני בריון והוא יסלק אותי מהעיר.
- מר משיח עמר : לא נכון.
- מר דן תיכון : אז אני,
- מר משיח עמר : לא נכון. אתה עוד פעם משקר.
- מר אברהם בינמו : תחזור בך,
- מר יחיאל אדרי : חבר'ה,
- מר משיח עמר : עוד פעם אתה משקר.
- מר אברהם בינמו : תחזור בך,
- מר משיח עמר : עוד פעם אתה משקר.
- מר אברהם בינמו : תחזור בך.
- מר משיח עמר : אתה לא יכול להמשיך לשקר.
- מר אברהם בינמו : לא יקרה כלום דן.
- מר דן תיכון : אני בוודאי שלא אחזור,

מר אברהם בינמו : תחזור בך ,
מר משיח עמר : אני לא חזור. אני אומר לך אתה אמרת, אתה תראה ביום ראשון, אתה
רוצה, אני יכול לדבר רק,
מר דן תיכון : .. ביום ראשון.
מר משיח עמר : לא, לא, לא, לא, אני יודע בדיוק למה אתה מכוון.
מר דן תיכון : אני לא יודע.
מר משיח עמר : תאמין לי שאני יודע. אתה יודע. אתה עוד פעם משקר. הנה, אתה רואה איך
שאתה משקר ביודעין, ביודעין אתה משקר. תפסיק לשקר. תפסיק לשקר.
מר יחיאל אדרי : .. ונגמר.
מר משיח עמר : תפסיק לשקר. תשים את המכשיר שנשמע. אתה לא שומע אותי בטח. אתה
לא שומע אותי, תשים את המכשיר. אתה משקר.
מר דן תיכון : אני שומע אותך היטב.
מר משיח עמר : אם אתה שומע אותי, אתה אמרת ביום ראשון, אתה לא יכול לדבר עד אחרי
יום ראשון, אתה לא במעמד שאתה יכול לדבר,
מר דן תיכון : אתה לא במעמד,
מר משיח עמר : עד יום ראשון.
מר דן תיכון : אתה לא במעמד לדבר.
מר משיח עמר : אז רגע, בסדר. על זה אמרת אתה.
מר דן תיכון : כן.
מר משיח עמר : אני אומר לך, אני אומר לך שמותר לי בדין להגיד מה שאני רוצה ואני יש לי
רק תפקיד אחד עכשיו לעשות, איך דן תיכון יפסיק לשקר בישיבות מליאה.
מר דן תיכון : כן.
מר משיח עמר : זה הכול. אתה לא תשקר ולא תדבר,
מר דן תיכון : אדוני,
מר משיח עמר : עד שלא תתנצל,
מר דן תיכון : אדוני, אדוני,
מר משיח עמר : על המילה שאמרת שקרן, אתה לא תוכל לדבר.

מר דן תיכון : אדוני,
מר משיח עמר : אין אדוני.
מר דן תיכון : אדוני,
מר משיח עמר : אין אדוני.
מר אברהם בינמו : אני נתתי את זכות הדיבור,
מר משיח עמר : אין אדוני.
מר אברהם בינמו : למר רועי לוי.
מר משיח עמר : אתה שקרן ולא יכול להמשיך לשקר.
מר דן תיכון : אתה רוצה לקיים את הישיבה?
מר אברהם בינמו : אני,
מר משיח עמר : אתה לא יכול לדבר,
מר דן תיכון : אז תגיד לנו,
מר משיח עמר : אתה לא יכול לדבר לאדוני,
מר דן תיכון : ...
מר משיח עמר : אתה לא יכול לדבר,
מר דן תיכון : מישהו יקבל התקף לב.
מר משיח עמר : אני אקבל התקף לב, אני מעדיף, אני מעדיף למות. אני מעדיף למות מהתקף
לב ולא תחת השקרים שלך.
מר דן תיכון : מאיפה אתה למדת לצרף את השטויות שלך?
מר משיח עמר : אני אומר לך, אני מצרף לך.
(מדברים יחד)
מר משיח עמר : אני מעדיף למות ולא לשמוע את השקרים שלך.
מר דן תיכון : בסדר.
מר משיח עמר : אדוני, אני מעדיף לקבל התקף לב ולא למות מהשקרים שלך שאני שומע
ממך.
מר דן תיכון : אני רוצה,
מר משיח עמר : אני מעדיף הכול, אתה לא יכול להשתמש עם המסכה הזאת. אני מוריד לך

אותה. אני מוריד לך את המסכה. אני אומר לך אתה נוכל, אתה רמאי, אתה שטינקר, אתה הרסת את העיר הזאת, אתה משחית את שמה, ואתה לא תמשיך ככה. אני יודע איפה לשים את השם שלך, תאמין לי.

מר דן תיכון : אני,

מר משיח עמר : תאמין לי, אתה לא יכול, רגע, סליחה,

(מדברים יחד)

מר משיח עמר : לא, לא, לא,

מר רועי לוי : אבל אני רוצה לדעת מה ראש העיר,

מר משיח עמר : אני מדבר אתו.

מר רועי לוי : בסדר, אבל אפשר לעשות את זה גם אחרי זה. למה בישיבת מליאה?

מר משיח עמר : לא, אחרי זה תדבר אתו מה שאתה רוצה.

מר רועי לוי : לא, עם אבי, עם ראש העיר אני רוצה לדעת אם הישיבה תמשיך כמו שצריך

או שממשיכים בפרסה.

מר משיח עמר : הוא לא יכול לדבר. הוא לא יכול לדבר.

מר אברהם בינמו : רועי לוי רוצה לדבר.

מר משיח עמר : הוא לא יכול לדבר. הוא לא יכול לדבר.

(מדברים יחד)

מר משיח עמר : הוא לא יכול להגיד, הוא לא יכול להגיד משיח שקרן. הוא לא יכול להגיד

שקרן למשיח וזה יעבור לסדר.

מר ישי איבגי : זה בכלל לא מתאים כל מה שקורה פה.

מר משיח עמר : זה לא מעניין אותי מה מתאים לו.

מר ישי איבגי : מתאים לו.

מר משיח עמר : הוא לא, הוא לא יכול להגיד את זה.

(מדברים יחד)

מר משיח עמר : אדוני, הוא לא יכול לעבור לסדר אם הוא אומר למשיח שקרן.

מר יחיאל אדרי : הוא רוצה לחזור בו.

מר משיח עמר : שיחזור בו.

מר יחיאל אדרי : תנו לו לדבר. הוא יחזור בו. באמת, די. תחזרו בכם שניכם ונגמר.

מר משיח עמר : לא, לא, לא, אל תתקן אותי.

מר דן תיכון : אתה,

מר משיח עמר : אתה אל תדבר לפני שאתה מתנצל.

מר דן תיכון : (צוחק)

מר משיח עמר : המסכה ירדה. אדוני, המסך עלה.

מר דן תיכון : המסך,

מר משיח עמר : המסך עלה, המסכה ירדה.

מר דן תיכון : אתה תשב בשקט ותיתן לי לדבר.

מר משיח עמר : אני אומר לך אם אתה לא תתנצל ולא תחזור בך מהמילה שקרן, אתה לעולם לא תדבר.

מר דן תיכון : לא, לעולם אני לא,

מר משיח עמר : לא תדבר.

מר דן תיכון : אני אברח מהעיר.

מר משיח עמר : אתה תברח, אתה תמצא, אתה מחפש לברוח ולא תמצא אפילו את הדרך לצאת.

מר דן תיכון : אתה לא תיתן לי.

מר משיח עמר : זה שיקול שלי.

מר יחיאל אדרי : רבותיי, די,

מר משיח עמר : זה שיקול שלי. זה שיקולים שלי.

מר יחיאל אדרי : די,

מר משיח עמר : אדוני, מי ש,

מר יחיאל אדרי : אתם אנשים מבוגרים.

מר משיח עמר : לא יכול להיות,

מר דן תיכון : אני רוצה לדבר.

מר משיח עמר : אני חייב לענות לנבל, איך אומרים כתוב בפרקי אבות, עם נבל התנבל. אין הנחות לנבלות.

מר דן תיכון : וזה אתה.

מר משיח עמר : אתה לא יכול,

מר דן תיכון : אתה,

מר משיח עמר : להמשיך לדבר בשפה הזאת. אתה לא יכול להמשיך להשחיר פניהם של אנשים, אתה לא יכול לפגוע באנשים, אתה לא יכול להגיד לבן אדם בפורום כזה שקרן וכאילו כלום לא קרה. יכול להיות שלאחרים זה לא מפריע, לי זה מפריע. אתה לא יכול לדבר.

מר דן תיכון : ..

מר משיח עמר : אתה תדבר אלי, לא, לא, לא, אתה תדבר אלי.

מר דן תיכון : אני לא מדבר אליך.

מר משיח עמר : אתה לא תדבר, לא תדבר בכלל.

מר דן תיכון : .. אלי.

מר משיח עמר : ויידום אהרון. תשתוק, תסתום. הגיורה שלך חייבת להיסתם בזבל שאתה מוציא.

מר דן תיכון : הכול משודר כאן,

מר משיח עמר : הכול מוקלט. אני מקליט כל מילה שאני אומר. כל מילה. אני עומד מאחורי כל מילה ואם אתה גבר, תתבע אותי לדין. בוא נלך לבית המשפט אני ואתה. בוא נלך אם אתה גבר.

מר דן תיכון : .. בבית המשפט.

מר משיח עמר : אתה חושב שאני דרוקר? אני לא דרוקר. אני לא פראייר. גם אין לי כסף, גם אם תרצה לא תקבל. אתה מבין, הרסת את הבית,

מר דן תיכון : אני הרסתי לו את הבית.

מר משיח עמר : אם זה גרם לך נחת, שאלוהים ייתן לך בדיוק מה שנתת לאחרים.

מר דן תיכון : אני רוצה למסור הודעה אישית.

מר משיח עמר : אין הודעות. אתה תתנצל על המילה שאמרת למשיח שקרן. בלי שתתנצל על המילה שאמרת למשיח שקרן, אתה לא יכול להמשיך לדבר. אין דבר כזה.

מר זאב שפיגלר : אבני, לפרוטוקול בבקשה, אני באתי לשיבה. אם זה ממשיך ככה, אני נורא

מצטער, יש לי עיסוקים לא פחות חשובים,

מר משיח עמר : אתה צודק.

מר זאב שפיגלר : תמשיכו את הוויכוחים שלכם,

מר דן תיכון : אתה צודק.

מר זאב שפיגלר : תמשיכו. תנו לכבוד ראש העיר לנהל את הישיבה כפי שאתה מנהל אותה,

זה לא הדרך.

מר דן תיכון : אתה צודק. אני ביקשתי למסור הודעה אישית.

מר משיח עמר : אתה לא יכול.

מר דן תיכון : אני,

מר משיח עמר : אתה לא יכול.

מר אברהם בינמו : מר דן תיכון,

מר משיח עמר : אתה לא יכול לדבר.

מר דן תיכון : .. מה שאמרת.

מר משיח עמר : אתה לא יכול לדבר כל זמן שאתה משחיר פניהם של אחרים. אין דבר כזה.

יכול מישהו אחר להבליג, יכול מישהו אחר לקבל, אתה לא חושב, אתה לא

נמצא בשוק.

מר זאב שפיגלר : זה לא ייגמר.

מר משיח עמר : לא ייגמר.

מר זאב שפיגלר : לא ייגמר אבי.

מר משיח עמר : לא ייגמר.

מר זאב שפיגלר : זה לא ייגמר.

מר משיח עמר : לא ייגמר.

מר זאב שפיגלר : לא ייגמר.

מר משיח עמר : לא ייגמר כל זמן שהוא לא יסיר את המסכה. הוא חייב להסיר את המסכה

של הנוכל. הוא לא יכול להמשיך להגיד שקרן וכאילו לא נאמר כלום.

(מדברים יחד)

מר רועי לוי : אז תתבע אותו.

- מר משיח עמר : לא, לא, לא, אני לא יודע.
- מר דן תיכון : אני אשמח מאוד.
- מר משיח עמר : אני לא יודע.
- מר דן תיכון : אני אשמח מאוד.
- מר משיח עמר : הוא יכול לתבוע אותי. אני אין לי בעיה.
- מר דן תיכון : אני אשמח מאוד.
- מר משיח עמר : הוא חושב שאני דרוקר. לי אין כסף.
- מר דן תיכון : אתה בטח שלא דרוקר. אתה בשלוש דרגות מעל דרוקר.
- מר משיח עמר : אתה לא יכול לדבר. לא, לא, לא, אל תבנה, אל תשלה באשליות.
(מדברים יחד)
- מר משיח עמר : הוא לא יכול לדבר.
- מר רועי לוי : זה לא פיתרון.
- מר משיח עמר : הוא לא יכול לדבר. הוא לא יכול לעבור לסדר,
- מר רועי לוי : אבל,
- מר משיח עמר : אם הוא קורא לחבר מועצה שקרן,
- מר רועי לוי : או קיי,
- מר משיח עמר : הוא לא יכול לעבור לסדר.
- מר רועי לוי : אז תלך ל,
- מר משיח עמר : לא, לא, אין בית משפט, הבית משפט הזה פה, פה בית משפט.
- מר רועי לוי : פה זה לא בית משפט.
- מר משיח עמר : פה זה בית משפט.
- מר רועי לוי : אף אחד מאיתנו לא שופט.
- מר משיח עמר : פה אדוני, אם הוא מסוגל,
- מר רועי לוי : אתה רוצה להחזיר גלגל,
- מר משיח עמר : אם הוא מסוגל, אם הוא מסוגל להגיד באופן חופשי כאילו לא קרה כלום
משיח שקרן,
- מר רועי לוי : אבל אתה אמרת נוכל.

- מר משיח עמר : אני הגבתי, אני רק הגבתי לו.
- מר דן תיכון : לא, לא, אתה כנראה לא זוכר גם.
- מר אברהם בינמו : אני מורה על הפסקה של 10 דקות. תודה רבה.
(הפסקה)
- מר אברהם בינמו : אנחנו בישיבה,
- מר משיח עמר : אם הוא לא מתנצל והוא לא חוזר בכתב, לא בעל פה, בכתב, בכתב הוא יכתוב את זה ואתה תראה שהוא יכתוב את זה, הוא יכתוב את זה, הוא יכתוב שהוא מתנצל על כך שאמר למשיח אמר שקרן.
- (מדברים יחד)
- מר דן תיכון : בדיחה כזאת. מעולם לא השתתפתי בהצגה כזאת.
- מר משיח עמר : אתה כנראה באמת, אתה צודק.
- מר דן תיכון : כן.
- מר משיח עמר : לעולם לא השתתפת, היית תמיד במושב ליצים.
- מר דן תיכון : הייתי תמיד,
- מר משיח עמר : תמיד היית במושב ליצים.
- מר אברהם בינמו : אני מבקש מרועי לוי,
- מר דן תיכון : טוב שאנחנו לא נזדקק לאישור שלך.
- מר משיח עמר : אתה תזדקק. ועוד איך אתה תזדקק. ועוד איך אתה תזדקק.
- מר דן תיכון : לא תיתן לי,
- מר משיח עמר : אתה לא תיתן למשיח עמר להגיד, משיח עמר שקרן. לא, זה לא ילך ככה כאילו לא נאמר. זה נאמר על ידך,
- מר דן תיכון : בוודאי שזה נאמר.
- מר משיח עמר : אדוני, אתה לא תדבר.
- מר דן תיכון : בוודאי שנאמר.
- מר משיח עמר : אדוני, אז אם אתה אומר שאני שקרן, אני מודיע לך, אני מודיע לך שאתה שקרן, רמאי, נוכל, ואני אומר לך, אני אחזור על זה עשרים פעם.
- מר דן תיכון : אתה יכול.

מר משיח עמר : בטח שאני יכול.

מר דן תיכון : אתה יכול.

מר משיח עמר : בטח שאני יכול, כי אני אסיר לך את המסכה של הצביעות שלך. אתה לא תישאר פה צבוע. אין מסכות יותר. אין פה יותר ללקק למישהו. אתה חייב להבין שמה שהיה פה במשך 60 שנה, מאז שאתה באת הכול השתנה.

מר דן תיכון : אה, 60 שנה?

מר משיח עמר : פתאום, כן, 60 שנה.

מר דן תיכון : על מה הוא מדבר?

מר משיח עמר : אני מדבר על מה שאני יודע. לא על השקרים שלך. לא על השקרים שלך. משנת 55 פה עברו 50 שנה, 60 שנה.

מר דן תיכון : תשים לו אולי...!

מר משיח עמר : אדוני, לא יהיה כלום. אתה לא תדבר.

מר דן תיכון : אנחנו ...

מר משיח עמר : אתה לא תדבר שום דבר. אף מילה.

מר אברהם בינמו : אני מבקש,

מר משיח עמר : את הגיורה שלך,

מר דן תיכון : אני אדבר,

מר משיח עמר : את הגיורה שלך אנחנו חייבים לסתום.

מר דן תיכון : אבל אם אני לא אדבר, אף אחד לא ידבר.

מר משיח עמר : בוא נראה.

מר דן תיכון : אדוני,

מר משיח עמר : בוא נראה.

מר דן תיכון : אדוני,

מר משיח עמר : בוא נראה, בוא נראה אם אתה בריון תורן,

מר דן תיכון : זה ניסיון,

מר משיח עמר : בוא נראה איך אתה מתנהג.

מר דן תיכון : ...

- מר משיח עמר : בתור בריון.
- מר דן תיכון : תפקידך כמנהל הישיבה,
- מר משיח עמר : אתה לא צריך לדבר.
- מר אברהם בינמו : רועי לוי,
- מר דן תיכון : רועי לוי,
- מר משיח עמר : זהו.
- מר אברהם בינמו : אני נתתי את זכות הדיבור לרועי לוי.
(מדברים יחד)
- מר אברהם בינמו : אז אתה לא תדבר גם במועד שלך.
- מר דן תיכון : אני אדבר.
- מר אברהם בינמו : אי לכך ובהתאם לזאת,
- מר דן תיכון : אדוני,
- מר אברהם בינמו : אני מעלה את הצעת ההחלטה שלכם.
- מר ישי איבגי : אתה לא יכול להעלות אותה.
- מר רועי לוי : לא, אתה לא יכול.
- מר אברהם בינמו : הצעת ההחלטה שלכם,
- מר ישי איבגי : אתה לא יכול להעלות.
(מדברים יחד)
- מר אברהם בינמו : מועצת העיר, מועצת העיר ... החברה הכלכלית,
- מר ישי איבגי : אנחנו רוצים לדבר.
- מר זאב שפיגלר : אבי, אתה לא דן בזה.
- מר אברהם בינמו : הוא לא נותן לנו לדון. הוא לא נותן.
(מדברים יחד)
- מר ישי איבגי : .. מה שאנחנו זימנו, אנחנו נדבר,
- מר אברהם בינמו : מי שלקחו חלק פעיל בפרשייה,
- מר ישי איבגי : אנחנו נדבר,
- מר אברהם בינמו : שעיקרה,

מר דן תיכון : אדוני ראש העיר,

מר ישי איבגי : אנחנו נדבר ...

מר אברהם בינמו : ...

מר משיח עמר : אתה תסתום את הפה. אתה תסתום את הפה.

(מדברים יחד)

מר משיח עמר : אתה תסתום את הפה. אתה לא מדבר בישיבות.

מר אברהם בינמו : מי בעד ההצעה? מי נגד? 7.

מר ישי איבגי : אתה לא יכול להקריא את הנושא הזה. אתה לא יכול להקריא את הנושא

הזה.

מר אברהם בינמו : 7 נגד. מי בעד להצעה של האופוזיציה?

מר ישי איבגי : אתה לא יכול,

מר אברהם בינמו : 5 נמנעים.

מר זאב שפיגלר : אנחנו לא מתכוננים אבי, זה בושה. זה בושה. לא דנו בשום דבר.

דובר : אתה לא ספרת.

מר יחיאל אדרי : אתה לא יכול להתערב.

מר אברהם בינמו : תקשיב,

מר יחיאל אדרי : אני מבקש ממך לא לדבר.

מר אברהם בינמו : תוציא אותו מפה.

מר יחיאל אדרי : אתה לא יכול,

מר אברהם בינמו : תוציא אותו מפה.

(מדברים יחד)

מר יחיאל אדרי : סליחה, אתה לא יכול לדבר פה.

מר זאב שפיגלר : יחיאל, יחיאל,

מר יחיאל אדרי : עם כל הכבוד, מספיק .. 3 שעות כאב ראש היום.

מר זאב שפיגלר : יחיאל,

מר יחיאל אדרי : אל תוסיף.

מר אברהם בינמו : אני חוזר על תוצאות ההצבעה.

(מדברים יחד)

מר אברהם בינמו : סליחה, אל תפריע. אל תפריע.

(מדברים יחד)

דובר : אני עד ראיה.

מר יחיאל אדרי : אתה לא עד ראיה.

(מדברים יחד)

מר זאב שפיגלר : רגע בוריס, זה בסדר מה שמתנהל כאן?

מר אברהם בינמו : בוריס,

מר זאב שפיגלר : רגע, זה בסדר? לא דנו במשהו חמור, דו"ח מבקר המדינה, דו"ח מבקר

המדינה, אתם שמים זין. אתם שמים זין על כולם.

מר אברהם בינמו : בוריס, אני רוצה לחזור,

מר זאב שפיגלר : אתם שמים זין על כולם. לא דנים ועושים מחטף מצביעים. תצביעו כולכם

בוריס, אין בעיה.

מר בוריס אייזנברג : כן, אני ...

מר זאב שפיגלר : כן, תצביע, אתה מצביע זה בושה. בושה שאתה מצביע.

מר בוריס אייזנברג : רגע,

מר זאב שפיגלר : דו"ח מבקר המדינה,

מר בוריס אייזנברג : רגע,

מר זאב שפיגלר : תתבייש.

מר בוריס אייזנברג : אתה תתבייש.

מר זאב שפיגלר : לא, אתה תתבייש.

מר בוריס אייזנברג : אתה תתבייש.

מר זאב שפיגלר : לא, אתה תתבייש.

מר בוריס אייזנברג : אתה. אתה תתבייש.

מר זאב שפיגלר : בושה וחרפה שאתה מצביע בלי לשמוע כלום. אתה קראת בכל את הדו"ח?

אתה יודע על מה מדובר?

מר בוריס אייזנברג : לא,

מר זאב שפיגלר : ישר להצביע. בושה וחרפה.

מר אברהם בינמו : אני חוזר, בי בעד ההצעה,

מר זאב שפיגלר : תרים את היד, אין בעיה.

מר אברהם בינמו : מי נגד?

מר זאב שפיגלר : יש לך קרדיט. אל תהרוס את הקרדיט שיש לך.

מר אברהם בינמו : 4, 5, 6, 7.

(מדברים יחד)

מר אברהם בינמו : מי בעד הצעת האופוזיציה?

מר זאב שפיגלר : אנחנו לא נצביע להצעה הזאת. אנחנו לא קראנו אפילו את ההחלטה. את

ההחלטה שלנו.

(מדברים יחד)

מר זאב שפיגלר : יש לך את המיילים? זה אנחנו מעלים את זה. אנחנו רוצים לקרוא את זה,

לא אתה.

מר דן תיכון : יש הודעה לנמנעים.

מר משיח עמר : אתה תסתום את הפה. אתה לא תדבר. לא יעזור לך כלום.

מר דן תיכון : הודעה,

מר משיח עמר : שקרן לא מדבר בישיבות מליאה.

מר דן תיכון : הודעה ל,

מר משיח עמר : אתה שומע מה אני מדבר איתך?

מר דן תיכון : אני שמעתי.

מר משיח עמר : אתה לא שומע, אם היית שומע, תאמין לי היית מקשיב.

מר דן תיכון : שמעתי אותך.

מר משיח עמר : אולי אתה שומע אבל אתה לא מקשיב. שקרן לא מדבר בישיבות. נקודה.

מר דן תיכון : תשמע אדוני,

מר משיח עמר : אתה לא תגיד אדוני,

מר דן תיכון : אדוני,

מר משיח עמר : אדוני זה יש בשמיים.

- מר דן תיכון : אומנם אתה קראת לי בריון,
מר משיח עמר : אתה בריון.
מר דן תיכון : כן, אני בריון.
מר משיח עמר : נכון.
מר דן תיכון : ...
מר משיח עמר : אתה נוכל. אתה רוצה שאני אגיד את זה עוד פעם?
מר דן תיכון : כן.
מר משיח עמר : ואני אומר לך אתה שטינקר, אתה יודע את זה?
מר דן תיכון : שטינקר.
מר משיח עמר : נכון.
מר דן תיכון : שטינקר.
מר משיח עמר : הנה, זה מוקלט.
מר דן תיכון : בטח.
מר משיח עמר : ואם אתה גבר, תתבע אותי שזה לא נכון.
מר דן תיכון : אם אני אתבע אותך, תהייה מסכן.
מר משיח עמר : אני מסכן, אני,
מר דן תיכון : כן.
מר משיח עמר : מי אתה שתגיד לי אני מסכן.
מר דן תיכון : אתה מסכן.
מר משיח עמר : אתה סתם חתיכת זבל.
מר אברהם בינמו : אני פונה ל,
מר משיח עמר : זבל.
מר דן תיכון : יש הודעה לנמנעים.
מר משיח עמר : תסתום את הגיורה שלך.
מר דן תיכון : יש הודעה לנמנעים.
מר משיח עמר : אין הודעה.
מר דן תיכון : כן, יש הודעה,

- מר משיח עמר : אין הודעה מפיך, אין כלום. מפיך יש רק זוהמה.
- מר דן תיכון : הודעה ל,
- מר משיח עמר : זוהמה, הרסת את העיר הזאת ב-3 שנים. מה שנבנה פה בעמל רב במשך 30 שנה.
- מר דן תיכון : .. אתה.
- מר משיח עמר : אני יודע, אני יודע שדוד עמר דפק אותך פעם אחת.
(מדברים יחד)
- מר משיח עמר : זה יושב לך על הלב ואתה רוצה עכשיו לנקום? אין דרך של נקמה בכזאת.
- מר דן תיכון : מי שהרס את העיר זה אתה.
- מר משיח עמר : מה שדוד עשה,
- מר דן תיכון : זה אתה,
- מר משיח עמר : אני לא הפלתי אותו.
- מר דן תיכון : אתה חתרת תחתיו.
- מר משיח עמר : אני לא הפלתי אותו.
- מר דן תיכון : עמר נגד עמר זה אתה.
- מר משיח עמר : אני התמודדתי, אני לא הפלתי .
- מר דן תיכון : אתה עמר נגד עמר, הפלת את אח שלך.
- מר משיח עמר : אני התמודדתי,
- מר דן תיכון : והרסת את העיר הזאת.
- מר משיח עמר : במדינה דמוקרטית.
- מר אברהם בינמו : אני מבקש לענות לשאילתא,
- מר משיח עמר : זה מדינה דמוקרטית.
- מר דן תיכון : יש הודעה לנמנעים.
(מדברים יחד)
- מר משיח עמר : אין הודעה מפיך. מפיך אין שום דבר.
- מר דן תיכון : יש הודעה לנמנעים.
- מר משיח עמר : מזוהמה שיש בפה שלך אין כלום.

- מר ישי איבגי : אתה לא מעביר שום מצב. שום מצב.
- מר אברהם בינמו : עיריית נשר,
- מר בוריס אייזנברג : זהו, זה כרגע מהפכה צבאית עכשיו.
- (מדברים יחד)
- מר דן תיכון : הבולשביקים.
- מר משיח עמר : אתה תסתום את הפה. אני אומר לך.
- מר דן תיכון : (צוחק)
- מר משיח עמר : תסתום את הפה. אתה יכול לצחוק כמו אידיוט. אין בעיה.
- מר דן תיכון : אני כמו אידיוט,
- מר משיח עמר : כמו אידיוט, כן, ככה צוחק אידיוט. אתה צוחק כמו אידיוט.
- מר דן תיכון : אני אידיוט שאני .. בכלל.
- מר משיח עמר : אני לוקח את הדברים ברצינות. אתה לא יכול להמשיך לשקר.
- מר אברהם בינמו : רק תחליף את הקול שישמעו אותי.
- מר משיח עמר : לא צריך.
- מר אברהם בינמו : עיריית נשר פועלת בתחום הבטיחות ובכלל זה,
- מר רועי לוי : סליחה, סליחה,
- (מדברים יחד)
- מר זאב שפיגלר : אנחנו לא דנו בשום דבר.
- מר משיח עמר : הוא לא יכול לדבר.
- (מדברים יחד)
- מר משיח עמר : הוא לא יכול לדבר.
- מר ישי איבגי : מה שיקרה עכשיו, הוא יקריא נושא, הוא ידבר על מה שהוא רוצה.
- מר משיח עמר : לא, הוא לא ידבר.
- מר ישי איבגי : על הנושא הזה,
- מר משיח עמר : הוא לא ידבר.
- מר ישי איבגי : הוא לא ידבר, אף אחד לא ידבר.
- מר משיח עמר : הוא לא ידבר עד שהוא לא, עד שהוא לא יתנצל בכתב על זה שהוא אמר

משיח שקרן. הוא לא יכול לדבר.

מר ישי איבגי : אין לו ברירה עכשיו.

מר משיח עמר : אין לו ברירה.

מר ישי איבגי : הוא יכול עכשיו לא לקיים דיון,

מר דן תיכון : מה לעשות שאתה שקרן.

מר משיח עמר : ואתה שקרן.

מר דן תיכון : בסדר.

מר משיח עמר : לא, זה לא בסדר.

מר דן תיכון : אני שקרן.

מר משיח עמר : בשבילך, בשבילך שקרן זה יום יום.

מר דן תיכון : בסדר.

מר משיח עמר : זה לא חשוב. האמן לך זה לא חשוב. כשאומרים לך, כשאומרים לך שאתה

שקרן, כשאומרים לך שאתה שקרן אז אתה אומר יאללה אני עושה את זה ..

מה זה משנה.

(מדברים יחד)

מר משיח עמר : אתה לא התלוננת?

מר דן תיכון : שקרן.

מר משיח עמר : נוכל. כן, נוכל עם דיפלומה.

מר דן תיכון : תן לי בבקשה לקרוא את ה,

מר משיח עמר : לא אתן לך.

מר דן תיכון : תן לי בבקשה לקרוא.

מר משיח עמר : אתה לא תדבר מילה.

מר דן תיכון : יש לי שאילתא.

מר משיח עמר : כל זמן שנוכל לא חוזר בו ושקרן לא חוזר בו ומפסיק להכפיש את העיר

הזאת, אתה לא יכול להמשיך להגיד.

(מדברים יחד)

מר משיח עמר : לא יכול להיות, לא.

(מדברים יחד)

מר משיח עמר: אתה יכול לדבר מתי שאתה רוצה, אתה יכול לדבר מתי שאתה רוצה, הוא לא ידבר.

מר רועי לוי: משיח, עם כל הכבוד, הוא ראש העיר,

מר משיח עמר: לא, אדוני, אדוני, תסלח לי, לא לך הוא אמר שקרן.

(מדברים יחד)

מר משיח עמר: לא לך הוא אמר שקרן.

מר רועי לוי: אז תתבע אותו.

מר משיח עמר: לי הוא אמר שקרן.

מר רועי לוי: לי הוא אמר ...

מר משיח עמר: אני לא יודע.

מר רועי לוי: לי אמרו ...

מר משיח עמר: אני לא יודע.

מר רועי לוי: לי אמרו דברים, אם אני ארצה אני אלך לבית משפט.

מר משיח עמר: אדוני,

מר רועי לוי: אם אני ארצה אני אסגור את הדברים האלה. אני אסגור את הדברים עם ראש העיר. אבל אני יודע לעשות.

מר דן תיכון: ...

מר רועי לוי: אני יודע לעשות את הדברים. אז לכן אני אומר ...

מר משיח עמר: לא, לא, אין, אין, אין. הוא לא יכול לדבר.

מר רועי לוי: אתה,

מר משיח עמר: הוא לא יכול לדבר.

מר רועי לוי: גם אתה אמרת דברים לא יפים.

מר משיח עמר: אין דבר כזה, אני לא אומר.

מר רועי לוי: אמרת לנעמי דברים לא יפים,

מר משיח עמר: אני לא אמרתי. אני חזרתי, אני התנצלתי.

מר רועי לוי: ...

- מר משיח עמר : אני התנצלתי בפניה.
- מר רועי לוי : או קיי, יפה.
- מר משיח עמר : אני התנצלתי. אמרתי, רגע, רגע, רגע,
- מר רועי לוי : עד שהדברים יירגעו, שנייה,
- מר משיח עמר : הם לא יירגעו. אני לא רגוע. לא רגוע.
- מר רועי לוי : רק ה,
- מר משיח עמר : לא רגוע. רועי, לא רגוע. אני לא רגוע.
- מר רועי לוי : אז תתבע אותו בבית משפט.
- מר משיח עמר : אני לא אתבע אותו. הוא לא ידבר.
- מר דן תיכון : תתבע אותי, תתבע אותי.
- מר משיח עמר : אני לא אתבע אותך. אדוני, אני לא יודע לתבוע.
- מר דן תיכון : ברצון.
- מר משיח עמר : לי אין כסף לעורכי דין.
- מר דן תיכון : ברצון.
- מר משיח עמר : לי אין כסף לעורכי דין.
- מר דן תיכון : ברצון.
- מר משיח עמר : אני אומר לך אם אתה גבר,
- מר דן תיכון : ברצון.
- מר משיח עמר : תתבע אותי אתה. אם אתה יש לך כסף, תלך לבית המשפט. אתה לא יכול,
- מר דן תיכון : אני לא הולך לבית המשפט.
- מר משיח עמר : אתה לא יכול להגיד לאף חבר מועצה ולאף תושב נשר שקרן. אולי בשבילך זה לא אומר כלום כי אתה רגיל לשקר, אולי בשבילך זה לא אומר כלום כי אתה רגיל כל שעה שיגידו לך שקרן.
- מר דן תיכון : אתה כל הזמן חוזר על השטויות האלה.
- מר משיח עמר : אני לא, אני לא, אני אחזור על זה עד שתבין, שלא אומרים,
- מר דן תיכון : אדוני היושב ראש,
- מר משיח עמר : אתה לא יכול לדבר אליו.

- מר דן תיכון : אם אתה לא ... ,
- מר משיח עמר : אתה לא תדבר.
- מר דן תיכון : תסתכל,
- מר משיח עמר : לא תדבר. לא תדבר. לא, לא תדבר.
- מר דן תיכון : גם אנחנו מקליטים,
- מר משיח עמר : אני אומר לך,
- מר דן תיכון : את הדברים האלה.
- מר משיח עמר : גם אני מקליט.
- מר דן תיכון : זה לא עניין של מה בכך.
- מר משיח עמר : גם אני מקליט ואני אומר לך,
- מר דן תיכון : זה לא עניין של מה בכך.
- מר משיח עמר : אתה לא יכול להמשיך לשקר במדינה הזאת. לא יכול.
- מר דן תיכון : הוא עוד מגרש אותי עכשיו גם מהמדינה.
- מר משיח עמר : אני לא מגרש אותך משום מקום.
- מר דן תיכון : בסדר, זה בסדר.
- מר משיח עמר : אני אומר אדוני, אתה לא יכול לשבת,
- מר דן תיכון : תודה לאל,
- מר משיח עמר : להשחית את העיר הזאת.
- מר דן תיכון : תודה לאל,
- מר משיח עמר : לא תשחית את העיר.
- מר דן תיכון : תודה לאל שאני לא זקוק לשירותי קבורה בעיר הזאת, שאחרת לא היו קוברים אותי בעיר, אבל למזלי הרב יש דרך אחרת,
- מר משיח עמר : אדוני, אתה לא תדבר. אתה לא תדבר.
- מר דן תיכון : ...
- מר משיח עמר : בענייני קבורה אני לא עונה לך.
- מר דן תיכון : אני יודע למה אתה לא עונה.
- מר משיח עמר : אני אגיד לך למה אני לא עונה לך. כי זה לא דבר שנתון בידיים שלנו.

- מר דן תיכון : זה כן,
מר משיח עמר : זה בידי אלוהים.
מר דן תיכון : שמעתי אותך.
מר משיח עמר : עד 120 תהייה בריא, תחייה עד 120.
מר דן תיכון : אתה מגרש אותי.
מר משיח עמר : אתה יקברו אותך איפה שמגיע לך.
מר דן תיכון : אתה ...
מר משיח עמר : כל בן אדם קוברים אותו איפה שמגיע לו. אני זה דבר שלא נתון בידיים שלנו.
מר דן תיכון : ... בעניין הזה.
מר משיח עמר : אני רק אומר לך אתה לא יכול, אתה לא יכול להגיד לאף בן אדם שקרון ולעבור לסדר היום. לא יכול להיות.
מר דן תיכון : אדוני היושב ראש,
מר משיח עמר : לא אדוני היושב ראש.
מר דן תיכון : אדוני,
מר משיח עמר : אדוני, אתה תדבר אלי.
מר דן תיכון : אתה לא יכול,
מר משיח עמר : אתה לא יכול.
מר דן תיכון : לתת לו להמשיך,
מר משיח עמר : אתה לא יכול.
מר דן תיכון : ...
מר משיח עמר : אתה לא יכול.
מר דן תיכון : אתה קראת,
מר משיח עמר : כמו שאתה עצרת את הישיבה ואמרת לא יהיה פה ואף אחד לא ידבר עד שאתה תדבר ואתה היית בריון 200 פעם ב-3 שנים,
מר דן תיכון : על פחות מזה קראת למשטרה.
מר משיח עמר : אין דבר כזה.

- מר דן תיכון : על פחות מזה.
- מר משיח עמר : אדוני, לך תביא משטרה.
- מר יחיאל אדרי : אי אפשר לשמוע את זה.
- מר משיח עמר : לך תביא משטרה.
- מר דן תיכון : אני ...
- מר משיח עמר : אין הודעות אישיות בעל פה, רק בכתב.
- מר דן תיכון : (צוחק) עם שלושה העתקים או עם ארבעה העתקים?
- מר משיח עמר : עם ארבעה העתקים. אם תדבר עוד מילה, יהיה חמישה העתקים.
- מר דן תיכון : כן?
- מר משיח עמר : כן.
- מר דן תיכון : אתה תעניש אותי.
- מר משיח עמר : כן. בוודאי.
- מר דן תיכון : כן.
- מר משיח עמר : בוודאי. כן, כן, כן.
- מר דן תיכון : .. לאח שלך?
- מר משיח עמר : תעזוב, תעזוב אותו. אני לא רוצה, אני יודע, אני אגיד לך,
- מר דן תיכון : עמר נגד עמר.
- מר משיח עמר : אתה לא,
- מר דן תיכון : שכחת,
- מר משיח עמר : אתה,
- מר דן תיכון : שכחת עמר נגד עמר.
- מר משיח עמר : אני יודע שאתה,
- מר דן תיכון : אתה הפלת את אח שלך.
- מר משיח עמר : אתה סובל מאיזה מכה שהוא נתן לך ואתה סובל, יש לך איזה טראומה ממנו.
- מר דן תיכון : עד עכשיו חשבתי שהוא חבר שלי, עכשיו אני סובל.
- מר משיח עמר : אתה סובל זה טראומה ממנו, ואתה כל הזמן מזכיר אותו. אני לא מערב

אותו בעניין.

מר דן תיכון : אני בטראומה,

מר משיח עמר : רואים, רואים עליך.

מר דן תיכון : טראומה,

מר משיח עמר : אתה בטראומה, תאמין לי, לך לטיפול וטראה שיגידו לך את האמת. אני

אומר לך שני דברים, א' אתה לא יכול,

מר דן תיכון : תגידי נעמי, הוא נמנה על השירות הפסיכולוגי במדינה?

מר משיח עמר : כן.

מר דן תיכון : ...

מר משיח עמר : כן, כן, אני אחראי גם על השירות הפסיכולוגי. מה אתה אומר? לגביך רק.

רק לגביך.

מר דן תיכון : אה,

מר משיח עמר : רק לגביך. רק לגביך.

מר דן תיכון : אדוני ראש העיר, שים לב,

מר משיח עמר : אדוני, תשים לב אתה, כי אתה לא יכול,

מר דן תיכון : הוא משתלט על הישיבה הזאת,

מר משיח עמר : אדוני, אתה השתלטת.

מר דן תיכון : הוא לא נותן,

מר משיח עמר : אתה החלטת שאתה רוצה לדבר על יום ראשון אז בוא נדבר על יום ראשון.

מר דן תיכון : אני אדבר על יום ראשון ועל יום שני.

מר משיח עמר : אז תדבר,

מר דן תיכון : על יום ראשון מלפני שבועיים.

מר משיח עמר : תדבר כמה שאתה רוצה.

מר דן תיכון : שמעת? אני אדבר על מה שאני רוצה.

מר משיח עמר : היום אתה תדבר,

מר דן תיכון : ראש העיר,

מר משיח עמר : אחרי שאתה תתנצל על זה שאמרת למשיח עמר, אתה שקרן.

מר דן תיכון : הזמנת משטרה,
מר משיח עמר : אתה לא יכול.
מר דן תיכון : תזמין משטרה עכשיו. אני לא יכול עם הבריון הזה, הוא ירביץ לי. כמו שהוא
הרביץ כאן לאיש במבואה. אתה לא יכול. האחריות היא עליך.
מר משיח עמר : אדוני, אתה לא תדבר.
מר דן תיכון : אתה לא יכול לתת,
מר משיח עמר : אתה כל יום שתשקר על העולם.
מר דן תיכון : אתה לא יכול לתת,
מר משיח עמר : אתה לא יכול להמשיך לשקר. אני יכול, אני יכול. אני יכול.
מר יחיאל אדרי : דן, דן,
מר משיח עמר : אני יכול. תאמין לי שאני יכול.
מר יחיאל אדרי : ...
מר משיח עמר : אני יכול לעצור שקרן,
מר יחיאל אדרי : די.
מר משיח עמר : ואני זיהיתי אותך פשוט. אף אחד לא עלה עליך. אני זיהיתי אותך. זיהיתי
שאתה שקרן ואתה לא יכול להמשיך לשקר.
מר דן תיכון : אני מודה לך מאוד.
מר משיח עמר : אתה אל תודה לי, לא רוצה את התודות שלך.
מר דן תיכון : חשדתי בדיאגנוזה שלך,
מר משיח עמר : הדיאגנוזה שלי,
מר דן תיכון : הייתי בורח מכאן.
מר משיח עמר : אדוני, הדיאגנוזה שלי היא מאה אחוז. אם אתה תביא אישור מהרופא
שאתה כשיר, אני אומר לך אני מתנצל על הכול. אני אומר לך, לא תצליח
להביא אישור.
מר דן תיכון : קשקושים.
מר משיח עמר : אז קשקושים. תביא, נראה אותך, תהייה גבר ותביא. תהייה גבר. תהייה
גבר, תלך לרופא,

- מר דן תיכון : אתה נורמלי?
מר משיח עמר : תביא אישור מהרופא שאתה כשיר.
מר דן תיכון : הוא נורמלי האיש הזה?
מר משיח עמר : אני אומר לך, לא, אני נורמלי, אני לא נורמלי.
מר דן תיכון : אתה צריך ...
מר משיח עמר : אתה תיזהר בלשון שלך.
מר דן תיכון : צריך ...
מר משיח עמר : למשיח לא תדבר סתם ככה חופשי.
מר דן תיכון : למשיח, הוא מדבר בגוף ראשון.
מר משיח עמר : גוף ראשון, גוף ראשון.
מר דן תיכון : הוא כבר למד את זה,
מר משיח עמר : בשבילך, בשבילך,
מר דן תיכון : .. אסכולה.
מר משיח עמר : בשבילך אני גוף ראשון שני ושלישי. בשבילך אני משיח עמר, בשבילך אתה לא תוכל להגיד למשיח אף פעם שקרן.
מר דן תיכון : אמרתי וחוזר בי. חוזר בי על המילה הזאת. תכה אותי?
מר משיח עמר : מה זאת אומרת חוזר בי? אתה חוזר עוד פעם על זה?
מר דן תיכון : עוד פעם אני אומר שאתה שקרן.
מר משיח עמר : אז אני אומר לך שאתה שקרן.
מר דן תיכון : מה לעשות.
מר משיח עמר : אז אני אומר,
מר דן תיכון : מה לעשות, תכה אותי?
מר משיח עמר : לא, לא,
מר דן תיכון : הרי כבר היכית כאן מישהו.
מר משיח עמר : אני, אני,
מר דן תיכון : הרי כבר היכית מישהו.
מר משיח עמר : תשמע, את התעמולה שלך תעשה ב, איפה שאתה משטנקר כל הזמן. פה לא.

אתה שטינקר עם דיפלומה. את התעמולה שלך,

מר דן תיכון : אתה הענקת לי את הדיפלומה.

מר משיח עמר : אני הענקתי לך דיפלומה. עכשיו תזכור מה שאני אומר לך, התעודה שלך

בנשר היא דן תיכון שטינקר עם דיפלומה.

מר דן תיכון : ואתה חתום על זה?

מר משיח עמר : ואני חתום על זה.

מר דן תיכון : או או,

מר משיח עמר : אני חתום על זה ותזכור מה אני אומר לך.

מר דן תיכון : תחתום לי עוד פעם. אני אסמן את החתימה שלך.

מר משיח עמר : לך אני יכול,

מר דן תיכון : זה באמת מסמך .. בנשר.

מר משיח עמר : לך אני חייב לומר את האמת בפרצוף. אתה תוריד את המסכה.

(מדברים יחד)

מר משיח עמר : לא, אי אפשר ככה. הוא חוזר על זה שהוא אומר לי שקרן. אני לא אתן לו

בשום פנים ואופן,

מר דן תיכון : זה למטה מכבודי ...

מר משיח עמר : אם זה למטה מכבודך, תצא. תצא אם זה למטה מכבודך.

מר אברהם בינמו : זה לא .. אם אתה תתנצל.

מר משיח עמר : אין לו כבוד.

מר אברהם בינמו : כפי שאנחנו ידענו לעשות את זה.

מר משיח עמר : אין לו כבוד.

מר אברהם בינמו : לא יקרה כלום.

מר משיח עמר : אין לו כבוד בכלל.

מר אברהם בינמו : אתה האיש המבוגר,

מר דן תיכון : אדוני היושב ראש,

מר אברהם בינמו : אני יכול לפנות אליך,

מר דן תיכון : אדוני היושב ראש,

מר אברהם בינמו : תכבד אותנו.

מר משיח עמר : אדוני, אתה משקר. אתה לא תשקר בישיבות מועצה. אתה לא תשקר.

מר דן תיכון : הוא לא ייתן לדבר,

מר משיח עמר : אני לא אתן לך לדבר שקרים. לא תשקר, לא תשקר.

(מדברים יחד)

מר משיח עמר : לא תשקר ולא תגיד לאף אחד שקרן.

מר אברהם בינמו : אני מבקש ממך לכבד גם את המעמד,

מר דן תיכון : רק רגע,

מר אברהם בינמו : אתה הוצאת מילה מפיד, אתה יכול לחזור בך,

מר דן תיכון : תן לי למסור הודעה אישית.

מר משיח עמר : רק בכתב. רק בכתב.

מר אברהם בינמו : לא, לא, משיח.

מר משיח עמר : לא, לא, עם ארבעה עותקים. הוא אמר ארבע, עכשיו זה חמש.

מר דן תיכון : לא, אני, יש כאן 13 חברים. אני אשלח לכל אחד,

מר משיח עמר : כן.

מר דן תיכון : עם חתימתי.

מר משיח עמר : אתה הרי שקרן. זה לא משנה אם תגיד ככה או ככה, אתה משקר. אני

רוצה, למה אני אומר לך תכתוב, כי הפה שלך מוציא שקרים כל דקה. אתה

לא יכול להגיד לאף אחד בחיים שקרן, לי בכל אופן לא תגיד לי.

מר דן תיכון : אתה רוצה שנוציא את מה שאמרת בבית המשפט?

מר משיח עמר : אני יכול להגיד מה שאני רוצה בבית המשפט.

מר דן תיכון : אתה רוצה שנוציא?

מר משיח עמר : אני,

מר דן תיכון : אתה גם לא מכבד את מה שאמרת.

מר משיח עמר : אני מכבד מאוד.

מר דן תיכון : יש לי רושם,

מר משיח עמר : אני מכבד את בית המשפט,

- מר דן תיכון : אתה חזרת בדך.
- מר משיח עמר : אני מכבד את בית המשפט.
- מר דן תיכון : שאלו אותך אם אתה חוזר בדך,
- מר משיח עמר : אני לא חוזר בי.
- מר דן תיכון : אחרי ההודעה.
- מר משיח עמר : אף פעם. אני, אני, אתה רוצה לדבר על יום ראשון? בוא נדבר על רחוב התאנה. תגיד לי את האמת, יש לך שני מקומות חנייה?
- מר דן תיכון : כן.
- מר משיח עמר : אחד מהם מחסן.
- מר דן תיכון : לא.
- מר משיח עמר : למה לא?
- מר דן תיכון : לא.
- מר משיח עמר : ואם אני אוכיח לך שכן?
- מר דן תיכון : תתבע אותי.
- מר משיח עמר : אתה משלם, אתה משלם על זה ארנונה?
- מר דן תיכון : בטח.
- מר משיח עמר : לא, אתה לא משלם. אתה משלם על זה 50 אחוז ארנונה על חנייה.
- מר רועי לוי : נכון, חניות מקורות משלמים מחיר מלא.
- מר משיח עמר : לא, לא, לא, עזוב, הוא לא משלם מחיר מלא.
- מר רועי לוי : חניות מקורות,
- מר משיח עמר : הוא הפך את זה למחסן. עזוב.
- מר רועי לוי : אגב, אגב, גם על חנייה וגם על מחסן אתה משלם אותו מחיר.
- (מדברים יחד)
- מר רועי לוי : זה בדיוק מה שאתה הצבעת עליו. זה בדיוק מה שאתה הצבעת עליו.
- מר משיח עמר : בסדר, אתה שם לב שהוא לא עונה.
- מר רועי לוי : בדיוק מה שהצבעת עליו.
- מר משיח עמר : הוא יודע שהוא עבריין.

- מר רועי לוי : אתה משלם .., אתה משלם אותו דבר.
- מר דן תיכון : אתה מדבר שטויות.
- מר משיח עמר : אתה לא מבין למה הוא עושה את זה.
- מר דן תיכון : אתה מדבר שטויות. אתה לא יודע על מה אתה מדבר.
- מר משיח עמר : אתה תדבר לחברים שלך ככה.
- (מדברים יחד)
- מר משיח עמר : אלי לא תדבר ככה. אני אמרתי לך. אני, אני לא באתי לכאן ותרמתי 38 שנים בעיר הזאת,
- מר דן תיכון : אתה לא תרמת,
- מר משיח עמר : תרמתי 38 שנים,
- מר דן תיכון : אתה רק הרסת.
- מר משיח עמר : כשאתה היית פה, כשאתה עשית כסף,
- מר דן תיכון : ...
- מר משיח עמר : כשאתה עשית כסף אני עבדתי. אני עבדתי בשביל הישוב הזה. אתה לא תרמת כלום. 3 שנים אתה רק לוקח. רק לוקח. שום דבר לא תרמת, אבל הדבר החשוב ביותר הוא שאתה מחריב את העיר שנבנתה בעמל רב,
- מר דן תיכון : אני מחריב.
- מר משיח עמר : אתה מחריב, אתה מחריב את העיר שנבנתה בעמל רב. לא תרמת מאומה מאז שבאת.
- מר דן תיכון : אתה,
- מר משיח עמר : אז עכשיו אתה בא ואומר משיח שקרן. אני אומר לך,
- מר דן תיכון : אני חוזר,
- מר משיח עמר : למשיח לא אומרים שקרן וזה עובר לסדר, כאילו לא נאמר.
- מר דן תיכון : תתבע אותי.
- מר משיח עמר : זה לא יכול להיות.
- מר דן תיכון : ברצון תתבע אותי.
- מר משיח עמר : אני לא תובע אדוני.

- מר דן תיכון : תתבע על הכול.
- מר משיח עמר : אני לא תובע.
- מר דן תיכון : כל מה שאתה רוצה.
- מר משיח עמר : אני יודע מה שאתה רוצה.
- מר אברהם בינמו : אני מבקש לעבור להצעה לסדר היום,
- מר דן תיכון : אני אגרור אותך לבית המשפט.
- מר משיח עמר : בוא, אם אתה גבר, תגרור אותי.
- מר דן תיכון : אני לא גבר.
- מר משיח עמר : אתה לא גבר, בטח שלא.
- מר דן תיכון : תרביץ לי, כן.
- מר משיח עמר : אם אתה גבר, תבוא לבית המשפט, תגרור אותי.
- מר דן תיכון : אני אישה.
- מר משיח עמר : לא, אתה בכלל לא, אתה לא בן אדם אפילו.
- מר דן תיכון : חסר תקנה.
- מר משיח עמר : אתה אידיוט. אתה אידיוט תגיד לחברים שלך.
- מר אברהם בינמו : חבר המועצה,
- מר משיח עמר : אתה אידיוט תגיד לחברים שלך, לא לי.
- מר אברהם בינמו : חבר המועצה ישי איבגי,
- מר משיח עמר : אתה לא תגיד למשיח אידיוט.
- מר אברהם בינמו : הצעה לסדר היום.
- מר דן תיכון : לא, הייתה שאילתא לפני.
- מר אברהם בינמו : כן.
- מר דן תיכון : הייתה שאילתא לפני זה ואתה תיתן לי,
- (מדברים יחד)
- מר משיח עמר : אתה, אתה לא יכול לדבר.
- מר ישי איבגי : רק על הדו"ח אני מדבר. רק על הדו"ח אני מדבר.
- מר משיח עמר : רק, הוא לא יכול לדבר.

מר אברהם בינמו : תדבר על מה שאתה רוצה.

(מדברים יחד)

מר רועי לוי : לא היה דיון.

מר זאב שפיגלר : מה, אתה מוותר על ה,

מר רועי לוי : אני לא מוותר.

מר זאב שפיגלר : אני לא מקבל את ההצבעה שלו בכלל. למה אני צריך להתייחס לזה בכלל?

הוא סגר את הישיבה, קיבל החלטה, מה פתאום.

מר משיח עמר : אתה תסתום את הפה.

מר דן תיכון : אדוני,

מר משיח עמר : אתה תסתום את הפה. דן תיכון תסתום את הפה. אתה לא יכול לדבר. דן

תיכון אתה לא תדבר. אתה הרסת את העיר הזאת. לא נרשה לך להמשיך

להשחית אותה.

מר דן תיכון : ...

מר משיח עמר : אתה הרסת את העיר הזאת.

מר דן תיכון : הרסתי,

מר משיח עמר : לא נאפשר לך להשחית אותה.

מר דן תיכון : שמענו,

מר משיח עמר : לא, לא שמעת. אם היית שומע,

מר אברהם בינמו : דן,

מר משיח עמר : תאמין לי שאם היית שומע, היית מקשיב.

מר דן תיכון : בסדר.

מר משיח עמר : אתה לא שומע.

מר דן תיכון : בסדר.

מר משיח עמר : אתה מרים את הקול בגלל שאתה לא שומע. אתה לא יכול להמשיך

להשחית את העיר הזאת. לא יכול.

מר דן תיכון : אדוני,

מר משיח עמר : לא יכול.

מר דן תיכון : אדוני,

מר משיח עמר : ועכשיו מה קרה לך? עשית שגיאה. על שגיאה משלמים. אני שילמתי על שגיאה. גם אתה. אדוני, אמרת לי משיח שקרן, אתה לא יכול להתקדם הלאה לפני שאתה מתנצל. אתה תתנצל, תוכל להמשיך לדבר.

מר דן תיכון : כן.

מר משיח עמר : ובכתב, עוד פעם אני אומר לך, שלא תחייה באשליות. אני לא מאלה שמוותרים.

מר דן תיכון : אדוני,

מר משיח עמר : אתה תתנצל בכתב על זה שאמרת למשיח שקרן.

מר דן תיכון : אדוני,

מר משיח עמר : ואם אתה לא תתנצל בכתב, אתה לא תדבר שנתיים. לא תדבר. אני אבוא פרינציפ רק בשבילך.

מר דן תיכון : אדוני,

מר משיח עמר : לא, אין אדוני.

מר דן תיכון : יש את התקציב בשבוע הבא,

מר משיח עמר : אין אדוני,

מר דן תיכון : אתה לא תיתן,

מר משיח עמר : אין אדוני, אין תקציב. לא יהיה תקציב. אני מצביע נגד התקציב.

מר דן תיכון : שמענו אותך. מה הסיפורים האלה שלך? על מי אתה עובד?

מר אברהם בינמו : אני יכול לעבור לסדר היום?

מר משיח עמר : רק אם הוא לא מדבר.

מר אברהם בינמו : כן, אז ההצעה לסדר,

(מדברים יחד)

מר זאב שפיגלר : יש ישיבה, יש סדר יום כתוב על ידך,

מר ישי איבגי : אתה תדאג שאנחנו נדבר על הנושא שלנו ורק אחר כך אתה תעבור לשאלות ולסדר היום.

מר משיח עמר : אתה תדבר, הוא ידבר, הוא ידבר.

מר ישי איבגי : רק רגע, שנייה,
מר אברהם בינמו : רועי לוי ביקש לדבר.
מר ישי איבגי : המקסימום שאתה יכול לבקש ממני זה ... אבל לכבד בן אדם.
מר דן תיכון : אדוני,
מר משיח עמר : אתה תסתום את הפה.
מר דן תיכון : אדוני,
מר משיח עמר : אתה תסתום את הפה דן תיכון. לא תדבר.
מר דן תיכון : אני לא מתייחס אליך.
מר משיח עמר : אתה תעשה ככה לחברים שלך. לחברים שלך תעשה ככה. תסתכל במראה.
מר דן תיכון : אני לא ...
מר משיח עמר : תסתכל במראה.
(מדברים יחד)
מר משיח עמר : אדוני, לא יכול להיות. אני מתייחס, אני, אני,
מר דן תיכון : אדוני,
מר יחיאל אדרי : ...
מר משיח עמר : אין אדוני. אין אדוני. אתה לא מדבר. אתה לא מדבר.
מר רועי לוי : שישתלט עליו.
מר ישי איבגי : עם כל הכבוד ראש העיר, הוא ראש העיר, אנחנו רוצים לדבר.
מר בוריס אייזנברג : כמו שדן עשה לפני שתיים או שלוש ישיבות, כשאתה לא היית פה, הוא
רצה שאתה תבוא .. הוא עשה בדיוק אותו הדבר.
מר ישי איבגי : רגע, שנייה,
(מדברים יחד)
מר בוריס אייזנברג : אתה לא היית.
מר דן תיכון : הוא לא פתח ג'ורה כזו.
מר משיח עמר : מהג'ורה שלך, הג'ורה שלך,
מר דן תיכון : אתה עשית בדיוק ...
מר משיח עמר : הג'ורה שלך תיסתם אחת ולתמיד. הג'ורה שלך תיסתם אחת ולתמיד.

- מר דן תיכון : אדוני היושב ראש,
- מר משיח עמר : אני מדבר לאט בקול רם,
- מר דן תיכון : אדוני היושב ראש,
- מר משיח עמר : שאולי, אולי משהו ייכנס לך לראש.
- מר דן תיכון : אתה לא,
- מר משיח עמר : אין אדוני היושב ראש.
- מר דן תיכון : אתה לא יכול לומר,
- מר משיח עמר : הוא יכול הכול.
- מר דן תיכון : זה לא עניינו. אתה לא יכול,
- מר משיח עמר : בוודאי שזה עניינו.
- מר דן תיכון : אתה לא יכול לתת,
- מר משיח עמר : אתה גם לא יכול להגיד,
- מר דן תיכון : לאשר כל מה שאתה רוצה,
- מר משיח עמר : שהוא אומר שקרן לחבר מועצה ולעבור לסדר.
- מר דן תיכון : אבל חבל,
- (מדברים יחד)
- מר משיח עמר : אדוני, אין דבר כזה.
- מר דן תיכון : לא אחזור בי, לא אחזור בי, אני חושב שהאיש הזה איננו ראוי לשבת כאן.
- מר משיח עמר : אתה לא ראוי להיות,
- מר דן תיכון : כן,
- מר משיח עמר : איך אומרים, בבסטה של שוק התלפיות. לא ראוי להיות שם.
- מר דן תיכון : אני גאה להיות בבסטה של שוק תלפיות.
- מר משיח עמר : אני גאה להיות פה.
- מר דן תיכון : .. מחנה יהודה.
- מר משיח עמר : שילך, לך, לך לשם.
- מר דן תיכון : תלפיות זה,
- מר משיח עמר : לך לשם, לך. לך לשם, אני נותן לך אישור רק תלך.

מר דן תיכון : אתה תושב נשר בכלל?

מר משיח עמר : אני לא.

מר דן תיכון : אתה תושב נשר בכלל?

מר משיח עמר : בתור מה אתה מדבר אלי? אתה בכלל לא גר פה בכלל. אתה בכלל יודע איפה

זה רחוב הטכניון, אתה יודע איפה זה?

מר דן תיכון : אני יודע איפה אתה גר.

מר משיח עמר : בטח, שטינקר יודע.

(מדברים יחד)

מר משיח עמר : השטינקר הולך לוועדה ומצלם. אתה שטינקר. זבל שבזבל שבזבל. אתה

חושב שאני לא יודע מה שאתה עשית. הוא בא עם מצלמה, מצלם את הבית,

הולך לוועדה ואומר להם את מה שאומר להם, הורס לי את הבית ואתה

חושב שאני אתן לך להגיד מה שיש לך.

(מדברים יחד)

מר דן תיכון : אדוני היושב ראש,

מר אברהם בינמו : עבור מה אנו משלמים.

מר דן תיכון : אדוני היושב ראש,

מר אברהם בינמו : על כן הצעת ההחלטה,

מר משיח עמר : אתה לא תגיד שום דבר.

מר דן תיכון : אדוני היושב ראש,

מר אברהם בינמו : במידה ויש חיוב,

מר דן תיכון : אדוני היושב ראש,

מר משיח עמר : אתה לא תגיד שום דבר.

מר דן תיכון : אדוני היושב ראש,

מר משיח עמר : אתה חושב שאתה,

מר דן תיכון : אדוני היושב ראש,

מר אברהם בינמו : .. את הסיבות,

מר משיח עמר : אין לך זכות דיבור.

מר אברהם בינמו : ...

מר דן תיכון : אדוני היושב ראש,

מר משיח עמר : אין לך זכות דיבור בנשר.

מר אברהם בינמו : מי בעד ההצעה של ישי איבגי? מי בעד ההצעה של ישי איבגי?

מר זאב שפיגלר : לא, זה מגוחך.

מר אברהם בינמו : מי נגד?

מר זאב שפיגלר : אבי, זה מגוחך.

מר אברהם בינמו : 2 נגד. 4 נמנעים. עוברים לסעיף הבא.

גב' אדווה קאופמן : סליחה,

מר רועי לוי : אנחנו מבקשים,

מר משיח עמר : תדברו, תסתמו לו את הגיורה.

מר רועי לוי : אתה מוכן לתת לנו זכות דיבור?

מר משיח עמר : תסתום לו את הגיורה.

מר רועי לוי : אני לא מתייחס, ראש העיר חייב לתת ...

מר משיח עמר : תסתום לו את הגיורה, תסתום לו את הגיורה,

מר רועי לוי : זה התפקיד שלו.

מר משיח עמר : תסתום לו את הגיורה ותדבר.

מר דן תיכון : אני לא יודע אדוני ראש העיר,

מר משיח עמר : אדוני לא ידבר. אין אדוני, אין.

מר רועי לוי : .. זכות דיבור?

מר משיח עמר : אין, אתה לא תדבר.

מר רועי לוי : כל אחד שיקבל זכות דיבור.

נטע שוטרט : מישהו הזמין אותנו?

מר משיח עמר : אתה לא תדבר.

מר דן תיכון : לא נותנים לדבר.

מר משיח עמר : לא ייתנו לך, לא. לא ייתנו לך לדבר.

מר דן תיכון : אדוני היושב ראש,

מר משיח עמר : אדוני, לא ייתנו לך,

מר דן תיכון : אל תרחיק לכת בהתנהגות הזאת.

מר זאב שפיגלר : תזכירי לי מי את בבקשה?

נטע שוטרט : נטע.

מר זאב שפיגלר : נטע, אני חושב שקודם כל, ברוכה הבאה. אני חושב שאולי זה המקום

להעביר את המושכות אלייך שתנהלי את הישיבה ואולי ייצא משהו כאן.

נטע, אני שמח שהגעת, אני לא יודע מי הזמין אותך אבל אולי באמת זקוקים

למשטרה לנהל את הישיבה כאן.

מר אברהם בינמו : מינוי נציג עיריית נשר לוועדה המכינה,

מר דן תיכון : תצביע על הכול,

מר אברהם בינמו : לבחירת רב העיר. הונחה בפניי בקשתו של סגני וממלא מקומי יחיאל

אדרי. יחיאל מבקש לפנות את מקומו,

מר דן תיכון : אתה לא יכול,

מר זאב שפיגלר : אבי, למה אתה עושה את זה? אחר כך הכול יחזור חזקה.

מר אברהם בינמו : הצעת ההחלטה,

מר זאב שפיגלר : אנחנו נשב על כל הנושאים,

מר אברהם בינמו : מאשרים.

(מדברים יחד)

מר אברהם בינמו : סליחה, אתה מפריע לנו.

(מדברים יחד)

דובר : לפני רגע הזמנת אותנו שנשב בכיסא.

מר אברהם בינמו : אף אחד לא הזמין אותך.

דובר : אני הזמנתי.

מר ישי איבגי : אף אחד לא הזמין,

(מדברים יחד)

מר אברהם בינמו : הצעת ההחלטה,

דובר : תתבייש לך, תתבייש לך,

מר אברהם בינמו : ... בעיריית נשר בוועדה,

דובר : תתבייש לך. תתבייש לך.

מר יחיאל אדרי : אני מבקש להוציא אותו.

דובר : אתה יכול לבקש עד מחר. עוד אחד.

מר יחיאל אדרי : אני מבקש שתצא.

דובר : אתה יכול לבקש עד מחר.

(מדברים יחד)

מר דן תיכון : אדוני ראש העיר,

מר משיח עמר : תסתום את הפה.

מר דן תיכון : אדוני,

מר משיח עמר : תסתום את הפה. תסתום את הפה ג'ורה.

דובר : אני שומע את דן תיכון, שעה וחצי הוא מקלל אותו ומאיים עליו,

מר משיח עמר : תסתום את הפה.

דובר : .. מי אתה בכלל? מי אתה בכלל? מי אתה בכלל?

(מדברים יחד)

דובר : לא, יש גבול, שעה וחצי, הלו חבר'ה, תגידו, מה אתם מפחדים, ממי אתם

מפחדים?

מר זאב שפיגלר : גבירתי, את יכולה ללכת.

מר דן תיכון : .. למשטרה.

מר זאב שפיגלר : כן, תודה רבה. זה לא עניין למשטרה.

דובר : זה לא עניין למשטרה.

מר זאב שפיגלר : את יכולה ללכת.

דובר : הוא פחדן. הוא פחדן.

מר דן תיכון : אדוני ראש העיר,

מר משיח עמר : תסתום את הפה.

מר דן תיכון : אדוני ראש העיר,

מר משיח עמר : אתה לא תדבר.

- דובר : כל התושבים בעיר ראו ...
- מר משיח עמר : אתה תסתום את הפה ולא תדבר.
- דובר : פחדן, פחדן.
- מר משיח עמר : אתה לא תקרא למשיח שקרן.
- מר אברהם בינמו : יחיאל, יחיאל,
- מר זאב שפיגלר : נטע, נטע, זה לא המקום, באמת.
- מר אברהם בינמו : בוא, אני רוצה להצביע.
- מר זאב שפיגלר : באמת לא המקום. סליחה על ההטרדה נטע. תודה וסליחה על ההטרדה.
- מר אברהם בינמו : סגני וממלא מקומי יחיאל אדרי מבקש לפנות את מקומו מ... ,
- (מדברים יחד)
- מר זאב שפיגלר : אנחנו רוצים לדבר, סליחה.
- מר אברהם בינמו : הצעת ההחלטה,
- מר משיח עמר : הוא לא ידבר.
- מר רועי לוי : אנשים רוצים לדבר.
- מר משיח עמר : הוא לא ידבר.
- מר אברהם בינמו : הצעת ההחלטה.
- מר משיח עמר : הוא לא ידבר. אתה כן.
- (מדברים יחד)
- מר רועי לוי : בואו ננהל ישיבה כמו שצריך.
- מר אברהם בינמו : מאשרים את מר משה לאופר, מנהל מחלקת החינוך כנציג עיריית נשר
- בוועדה לבחירת רב עיר. מי בעד?
- מר רועי לוי : איזה מן דבר זה שלא מנהלים ישיבה?
- מר אברהם בינמו : 3, 4, 5, 6. מי נגד?
- גב' אדווה קאופמן : אתה לא יכול אבל.
- מר אברהם בינמו : 5 נמנעים. הישיבה נעולה.

הצעת החלטה: מאשרים את מר משה לאופר, מנהל מחלקת החינוך כנציג עיריית נשר בוועדה לבחירת

רב עיר.

בעד-6

נגד-אין

נמנע-5

מר רועי לוי: הישיבה לא יכולה להינעל.

***** נעילת הישיבה *****

אבי בינמו

ראש העיר

מיכל ליבנה

מנכ"ל העירייה

מרכזת ישיבות המועצה